

νομικά των.) — ή Νεράϊδα τῶν Σπεσιῶν με τὸν Παμπόνηρον Κατεργάρην. Ζικ Ζάκ, Ἀνθος Μαΐου καὶ Πηγήν τῆς Ἑβήμου. — ή Σπαρτιάτις Χελωνίς με τὸν Δικηφόρον τῆς Νεβλάδας, Εὐδελπίδας, Ἀποκταῖον Ἐλπίδα καὶ Ἑθνικὸν Ἰγμόν. — Βίκτωρ Μαῦρος με τὴν Κοπηλάτιδα Κόθρον, Μικρὸν Γυμνασιόπαιδα καὶ Ἡρώα Θεοῦα. — ή Εὐθύνος Κόρη με τὴν Περωτὴν Ταξιδιώτιδα, Ἀρθος Ἀρθῶν καὶ Σεμνήν Κόρην (ἂν θέλου, με τὰ ὀνόματά των).

Ἀπὸ ἐνὰ γλυκὸ φίλῳ ἀπέλλει ή διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Περνήλοστορον Αἰγίου (ἔστειλα σήμερον ἐγκρίνω ψευδωνυμὸν τῆς ἀδελφῆς σου) Σεμνήν Κόρην (ἔγινεν ἐντελὸς καλὰ ὁ ἀγαπητὸς Θεορακίτης; συνδρομήριον με τοιοῦτον ὄνομα δὲν ἔχω καμμίαν) Ἀργοναυτήν (τὰ συλλυπητήριά μου διὰ τὸν θάνατον τῆς καλῆς σου θελας; ἂν δεχέσαι τὴν πρότασιν τοῦ Ἐβρινοῦ Ἀρώματος, πρέπε νὰ τῷ στείλῃς πρῶτος τετράδιον) Κορηκὸν Κάσταρον (φανεῖται μὲν εἰς ὥρα καὶ πῶς δὲν εἰς τὴν δροσερὴν Πορτορίαν ἀλλὰ πούθεν, βλεπω δὲν με λημονεῖς;) Βρωγόμενον Λόντα (φίλοι μου καὶ τὴν ἀδελφοῦν) Ἀργὸ Περιστεράκι ([E] ἀ λέγει τὸσον ἔμφορα, ὅσοι σοὶ ἔξει σήμερον ἄλλο ἓνα εἴημον) Πόπην Μιχαλακοπούλου (ἔστειλα) Νοσταλγὸν Βασιλιερίκου (βεβαίω; εἰμφορεῖς, ὑπολογίζω τὸ φράγκον πρὸς ἡ ἡρόσια ἔλα λοιπόν, τῶρα ἂς ἀρχίσῃ τακτικὴ ἀλληλογραφία) Παριστίαν (τὸ ἔλα) Δαφροστερῆν Ναβαρχὸν (αἱ περὶ ὧν ἔρω ἂς δὲν εἴνε συνδρομήριον; ή λύσις ὁρθή;) Παμπόνηρον Κατεργάρην. Κερανοδόλον Ἀστέρια (ἔστειλε: 10 ἔσπτο, διὰ τὰ ταχυδρομικὰ ἐνὸς τετραδίου Μ. Μυστικῶν) Ἀρθος Μαΐου (σε εἶλε μὲν αὐτὸν τὸν κατάλογον, καὶ θὰ σου δημοσιεύω ἀπὸ πέντε ὀνόματα εἰς κάθε φύλλον) Κοπηλάτιδα Κόθρον ([E] δὲ τὰς ὥραις; ἐν-υπόκειται ἐξ τῶν ἐξετάσεων ἔστειλα δὲ τι ἐξήγησε;) Ποιμενίδα τοῦ Παραχαϊκοῦ (ἔστειλα τὸν τόμον ἔγινες καλὰ; ή περὶ ἧς μ' ἔρωτες εἴνε συνδρομήριον) Ἀερόμητον Ἰεραπόστολον ([E] πολὺ μ' εὐχαρίστησαν αὐτὰ τὰ περίεργα καὶ θαυμάσια πού μου γράφεις; περὶ τῶν ὑφαντικῶν ἔργων Ἀεμοῦδάλην (τῷ ἔσπτι, ἀλλὰ δὲν ἔξωρα διατὶ δὲν ἀπῆντεσε; ἀλληλογραφία ἔγινε δὲν εἰμφορεῖς νὰ ἔχῃς μαζί του, διότι εἴνε ἀγορὴ ἀλήθεια, τὰ παιδιὰ ἔχουν μουστάνια; πῶς λοιπόν θὰ εἶχε καὶ ὁ Παῦλος;) Τέμερος τῶν Μουσῶν (ἔστειλα ἀπορῶ πῶς λέγεις δὲν ἀπῆντεσε εἰς τὰς ἐπιστολάς σου, ἐν ᾧ ἀπαντῶ τακτικὰ) Ζεζάνιον τοῦ Γυμνασίου, Ὁρειοπόλον Φυγῆν (θεμελιώστα συγχαρητήρια διὰ τὸν προθεασμὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου θεοῦ πολὺ μ' εὐχαρίστησαν οὐτὰ πού μου γράφεις; διὰ τὴν Γλοκειὰν Μελαγρομένην; δταν τὴν ἐναυθῆς, εἶπε τῆς νὰ μου γράψῃ καὶ ἂς μὴν ἔξωρα ἀκόμη καλὰ, δὲν περῶζει;) Ἀετὸν τοῦ Ὀλύμπου (κανὲν παράπονον δὲν ἔχω, περὶ μόνον δὲ γράφεις πολὺ βιαστικά, καὶ δυσκολεῖσαι νὰ ἀναγινώσκω τῆς ἐπιστολάς σου; ἔπειτα δὲ ἀὶ δὲν μεταχειρίζεσαι ἐπιστολικὸν χάρτιν; ἔτσι γράφουν; σὲ χαρτίκια; . . .) Ἀγγελοῦ τῆς Εὐτυχίας (ἔγινεν καλὰ καὶ τὰ δελφάκια; ή ἡμέραν τῆς Ἐλευθερίας εὐχαριστῶ διὰ τὸ χαριτωμένον ἀνέκδοτὸν) Μαριάν Παπακυροπούλου, Μικρὸν Μυρτιανδρ (νομίζω δὲ δὲν εἴνε ἀνάγκη νὰ τοῦ εἴπωμεν, ἀρ' οὐ θὰ στείλῃς τετράδιον κατὰ τὰς ὥρας Δυγούστου; συγχαρῶν; τοῦ διηγήματος Ὁ Τὰ ἄνθη τῆς Ἀμυδαλῆς; τὸ ὅποιον τῶρα, σοὶ ἔρρεσεν, εἴνε ὁ κ. Α. Ν. Ρούκης, ἦρῃ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρόμων καὶ τῆς ἐγγραφῶν; τὸ εἶμα δημοσιεύῃ πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸ «Παιδικὸν Λεύκιον», ἐν βιβλίον τὸ ὅποιον ἐξηγητήθη ἐντελῶς; καὶ ἔκρινε καλὸν νὰ το ἀναδημοσιεύσω, διὰ νὰ το ἀπολαύσῃ καὶ οἱ νεώτεροι φίλοι μου) Μαργαριτοφόρον (πάλιν τὰ ἴδια; δὲν εἶπα δὲ πλεονασμὸν διὰ καθυστέρησις Μ. Μυστικῶν δὲν δημοσιεύω ποτέ;) Ἐλπίδων (ἔστειλα)

Κόκκινον Κατελάκι (ὄλοι σ' ἐγέλασαν! καὶ πὲς ἐπίστευσε; δὲ εἴνε δυνατὸν ἓνας ἄνθρωπος νὰ κάμῃ τόσα πράγματα; . . .) Μυστηριώδη Φύσιν (ὄλοι ἐλυπήθη διὰ τὴν ἀπῶλε αὐτῶν προηγουμένων σου ἐπιστολῶν; εἴνε τὸν κομστὴν τῆς τελευταίας σου ἔδωσα τὸν Ζιόν-ἴβρον; τῶρα ἀναμῖνω ὁ ξεπάθαμα;) Βασιλέα τῶν Ναυτῶν (εἶχε πολλή, ἐργασίαν αὐτῆ, τὴν ἔδδομάδα καὶ δὲν ἐπέδρασα νὰ ἀναγνώσω ὅσα μου ἔστειλε; εἴς τὸ προσεχὲς θὰ σου ἀπαντήσω;) Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου (πού μου γράφεις ἐν βίᾳ καὶ ἐν ὥρᾳ; νυκτὸς;) Φιλομοσον Νεανίδα (χαίρω που ἔγινες καλὰ; διατὶ δὲν ἐπέγραψες ἀπὸ τὸ Γραφεῖον, ἀφ' οὗ ἦτο εἰς τὰς Ἀθήνας; ἔτσι θὰ μὲ ἐξέφραξες; καὶ προφορικῶς τὴν εὐγνωμοσύνην σου πού ἔγινε αἷμα νὰ γνωρισθῇ; με τὴν Ναυτοπούλου) Κόρην τοῦ Λάλα (χαίρω που ἔγινες καλὰ, καὶ που εἶρε; ἀνακοῦφισιν καὶ τὸ διάστημα τῆς ἀσθελείας σου; φίλητέ μὲ τὴν ἀδελφοῦν σου, καὶ εἶπε τῆ; δὲ κ' ἐγὼ ἀνυπομῶ νὰ μεγαλώσῃ καὶ νὰ μου γράψῃ;) Νεὸν Ναυτην κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21 Ἰουλίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχὲς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 4 Σεπτεμβρίου. Ὁ χάρις τῶν λύσεων. ἐπὶ τοῦ ὅποιον δὲν νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, ποιεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φακέλους, ἐν ἑκάστῳ περὶ 20 φύλλα καὶ τίμαται φρ.:

- 311. Στοιχειώδης Κεῖται μικρὰ καὶ εὐμορφῇ ἐν γαλανῇ θαλάσῃ καὶ γίνεαι εὐθὺ, θιά, τὴν κεφαλὴν ἂν χάσῃ. Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ τοῦ Κόσμου. 312 Τονόγριφος. Ὅνομα γυναικίον τὸ παροξυτονικὸν καὶ πόλιν τῆ; Τουρκίας ὁμοῦ; σχηματίζου. Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Παρθύρου Ἀγγέλου. 313. Αἶνιγμα.

Τῆ Ρώμης ἄρχων Ἰσχυρὸν τὸ γένος ἂν ἀλλάξῃ, εἰς τῆ; Ἑλλάδος ἔκραυα τὰς πόλεις; θὰ πετάξῃ. Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Ἀγγελοῦ.

314. Σήματα
 * * * * * Νάντικατασταθοῦν αἱ σιγμαί καὶ οἱ ἀστερίσκοι διὰ γρημμάτων οὐκ ὄντων ὥστε νὰ σχηματίζωσι ζωνταί; εἰς τὸν κοντὸν τῆς σημαίας πόλις τῆς Ἑλλάδος; εἰς τὴν ἄνω πλευρᾷν Αὐτοκράτορος, εἰς τὴν κάτω πωγυνοῦχαρτιν καὶ εἰς τὴν κάθιστον λέξις σημαίνουσα ἀσθένειαν.
 * Εἰς τὸν σταυρὸν, καθέτως μὲν θὰ σχηματισθῇ ποταμὸς τῆς Εὐρώπης, ὀριζωντικῶς δὲ λέξις σημαίνουσα κάτι ἀπαράτητον διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα.

Ἐστὴν ἐπὶ τὸ Κεντρί.

315. Σύνθετον Κλιμακωτὸν
 * * * * * Τῆ ἀνταλλαγῇ δύο οἰωνόηποτε γραμμάτων ἑκάστη; τὸν κἀνωθι λέξωμεν, δι' ἐνὸς ἄλλου, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλα; τόσαι λέξεις, ἐκ τῶνδ ὁποῦν ἡ πρώτη θὰ τεθῇ εἰς τὸ ὀριστερὸν σκέλον τοῦ κλιμακωτοῦ, ἡ δεύτερα εἰς τὸ δεξιόν, ἡ τρίτη εἰς τὴν κάτω βαθμίδα, ἡ τετάρτη εἰς τὴν μεσαίαν καὶ ἡ πέμπτη εἰς τὴν ἄνω: Παλακρός, παραμέλα, ἀβλίξ, ἄρημα, ἄλλῃς.
 Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Ἀφῆς τῆς Κεραίας.

316. Λογοπαίγνιον.
 Μίαν ἀπάντησιν ἀστυρίαν ζητῶ πρὸ τῶν λυτῶν, ἢ τὸν ποῖον τῶν στοιχείων εἴνε μᾶλλον μιστῶν; Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου

317. Ἐρωτήσις.
 Ἐξετάζομενος ὁ μικρὸς Ἡρακλῆς εἶπε κατὰ σειρὰν σου, ἀριθμῶς: 4, 8, 4, 5, 12, 7, 1, 1, 3, 4, 6, 2. Τί του εἶχαν δώσῃ νὰ κάμῃ; Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Κοραλίας Μασσαί.

318. Τριπλῆ ἀποστιχίς.
 Τὰρχικὰ τῶν ζητησμένων λέξεων σχηματίζουσι πληροφαικῶν, τὰ δεύτερα π ἡ ὀ, καὶ τὰ τρίτα πόλιν τῆς Τουρκίας:

1 Κοινὸν ὄνομα Κράτους Εὐρωπαϊκοῦ. 2, Κριτὸς τοῦ Ἄδου. 3. Χρονικὴ διαίρεσις. 4, Πόλις τῆς Βαυαρίας. 5, Πρὸ ὠπον τῆς Ἀγ. Γραφῆς. Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Ἡρώδας τοῦ Ζαλογγῶν. 319. Γρίφος.

1/2 Τ λ' α Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Ἀγγυρολογιστοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΛΗΡΩΜῆ

[Ἡ λέξις λεπτα 10, διὰ δὲ τοῦ συνδρομητῆς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὄρος 10 λέξεις δηλαδὴ καὶ αἱ ἀλογώται τὰ 10 πληροῦνται ὡς 10 λέξεις. Τὰ πρὸς δημοσίωσιν χειρόγραφα πρέπε νὰ εἴνε πολὺ εἰσαγόμενα καὶ νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖον μέχρι τῆς μεσημέρας τῆς ἑσπέρας τὸ βραδύτερον διὰ τὸ φύλλον τοῦ ἐρχομένου Σαββάτου, ἄλλως μῖνον διὰ τὸ μετέπόμενον]

Εὐχαρίστως ἀνταλλάσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάκια πάσης πόλεως. — Διευθυνταί;: Δανάδα Σοφίαν Α. Περιβολαροπούλου, Πάτρας. (A-45)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Βιβλία τερπνὰ, μορφωτικὰ καὶ ἠθικὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν.

- Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) ἄδεται φρ 6 χρυσόδετος φρ. 8. Ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρου πρῶτης ποιότητος; ἄδεται φρ 7 χρυσόδ. φρ. 10.)
- Ὁ Ἀγροτικὸς Οἰκίσκος (25 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 1 75. Χρυσόδ. φρ. 3, 25.
- Ὁ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0.60.
- Ὁ Θῦμα τοῦ Φθόνου (20 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3, 50, χρυσόδ. φρ. 5.
- Λεύκιον Μικρῶν Μυστικῶν (25 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3, χρυσ. φρ. 5. Ἐκαστὸν τετράδιον ἰδιωτικῶς; φρ. 0, 15.)
- Ἡ Μαρουσία (21 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3, 50; χρυσόδ. φρ. 5.
- Ἡ Μούσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα) ἄδεται φρ. 1, 50; χρυσόδ. φρ. 2, 50.
- Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3, 50, χρυσόδ. φρ. 5.
- Παιδικὸι Ἀτάλογοι (Κουρτίδου) Δύο Σειραί. ἐκίστη τῶν ὁποῦν τιμᾶται φρ. 1, 20. Αἱ δύο ὁμοῦ χρυσόδετοι φρ. 4.
- Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) ἄδεται φρ. 2, χρυσόδ. φρ. 3, 50.
- Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδες) ἑκαστὸν φρ. 0, 50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὁμοῦ φρ. 2, 50.
- Πρῶτος ὁ Νικίου (24 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3, 50; χρυσόδ. φρ. 5.
- Ὁ Πυρσιποῦλης (24 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3, 50; χρυσόδ. φρ. 5.
- Ἐπὶ Πατρίδος (25 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3, 50 χρυσόδ. φρ. 5.
- Ὁ Φώτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χ. Σαμαρτίδου, φρ. 0, 60.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χῶραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἘΤΟΣ
 Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
 Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἴνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
 Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'. — Τόμ. 8ος Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1901 Ἔτος 23ον. — Ἀριθ. 31

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια.) ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ.

Πέραν τῆς Γουασαπάνας, τὸ πλάτος τοῦ ποταμοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰ πεντακόσια μέτρα. Ἐν τούτοις ὁ ροῦς του ἐξακολουθεῖ νὰ διχάζεται ὑπὸ πολυαριθμῶν νησιδῶν, αἱ ὁποῖαι σχηματίζουσι ὀρηκτικὰ τὰτα καὶ διὰ τοῦτο ἀρκετὰ ἐπικίνδυνα ρεύματα. Ἡ Μορσίση καὶ ἡ Γαλλινέτα εἰς μὲλις εἰς τὴν νησίδα Πέρρο-δέ-Ἀγκουα κατῶρθωσαν νὰ πλεύσῃσιν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ μάλιστα ἦτο ἡ 3η νύξ ὅταν ἔφθασαν.

Εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀργότερα, μετ' ἡμέραν βροχεράν, ἐπανειληθμένως ταραχθεῖσιν ὑπὸ καταγίδων, αἱ ὁποῖαι ἠνάγκασαν τοὺς ναῦτας νὰ προστρέξουσιν εἰς τὴν καλάντσον πέραν τῆς νήσου Καμουκάπης, — τὰ πλοίαρια ἔφθασαν εἰς τὸ τέναγος τῆς Καρίδας.

Ἦπῃρχεν ἄλλοτε εἰς τὸ μέρος τοῦτο χωρίον, τὸ ὅποιον ἐγκατελείφθη, ἐπειδὴ ἓνας Πιάρρας κατεσπαράχθη ὑπὸ τίγρεως, — καθὼς ἐβεβαίωσαν περὶ τοῦτου τὸν Σαφραζῶν. Ἄλλως τε ὁ γάλλος περιηγητὴς δὲν εὗρεν εἰς τὸ χωρίον τοῦτο εἰμὴ ὀλίγας καλύβας χρησιμοποιουμένας ὑπὸ ἐνὸς Ἰνδοῦ Μπαρέ, ὀλιγώτερον δευσιδαίμονος ἢ δειλοῦ ἀπὸ τοὺς ὁμοφύλους του. Ὁ Ἰνδὸς οὗτος ἔδρασεν ἐδῶ ἀγροκήπιον τελείως εὐήμερον καὶ περιλαμβάνον ἀγροῦς κριθῆς, μανιόκας, καὶ φυτείας καπνοῦ, βανάνας καὶ ἀνανά. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰνδοῦ τοῦτου καὶ τῆς συζύγου του διετέλουν δώδεκα ἰθαγενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔζων εἰς τὴν Καρίδαν εὐτυχεῖς καὶ ὁμονοῦντες.

προσεκάλεσε τοὺς ταξιδιώτας γὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ κτήμα του, καὶ δὲν ἦτο εὐχολον νὰ ρηρηθοῦν τὴν πρόσκλησιν του. Μόλις ἤραξαν τὰ πλοίαρια παρὰ τὴν ἀμυδῆ ἀκρῆν, ἀνήλθεν ἐπ' αὐτῶν. Τῷ προσεφέρθη ποτήριον οἴνου ἰσπανικοῦ ἀλλὰ δὲν το ἐδέχθη, εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι θὰ ἐπήγαγιναν νὰ πῖουν ρακίην καὶ νὰ καπνίσουν ἐγκώρια σιγαρέττα εἰς τὴν καλύβην του. Καὶ το ἐπρότεινε μετ' ὀλίγον εὐγένειαν, ὥστε οἱ ταξιδιώται ὑπεσχηθησαν προθύμως νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ ἀγροκήπιον, μετὰ τὸ γεῦμα.

Μικρὸν ἐπεισόδιον συνέβη τότε, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἔδωσαν, οὔτε ἡμποροῦσαν νὰ δώσουν μεγάλην σημασίαν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεβίβαζετο ἐκ τῆς Γαλλινέτας, ὁ Μπαρές ἐκύτταξεν ἓνα ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος, τὸν Ζορρέν ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον ὁ Βαλδέξ εἰχε μισθώσῃ εἰς Ἄγιον Φερνάνδον. Ὡς ἐνθυμῆσθε, ὁ Ἰσπανὸς ἐπρόθυμοποίηθ' νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του, μόνον καὶ μόνον διότι ἐσκόπευε νὰ μεταβῇ εἰς Σάντα - Ζουάναν.

Ἀφ' οὗ τὸν ἐκύτταξεν ὀλίγας στιγμάς με κάποιαν περιέργειαν, ἔξαφνα ὁ Μπαρές τῷ εἶπε: — Δέν μου λές σὲ παρακαλῶ... κάπου σὲ ξέρω ἐσένα... μήπως σὲ εἶδα πούθενά; Ὁ Ζορρές συνέσπασε τὰς ἐφρῦς ἀδιοράτως καὶ ἐσπέυσε νὰποκηρῃθῇ: — Ἐδῶ... ὄχι; βέβαια!.. ἐγὼ ποτὲ δὲν ἔλα ἔς τὸ κτήμα σου. — Περίεργον!.. Αἱγοῖ ξενὸν περνοῦν ἀπὸ τὴν Καρίδαν, καὶ δύσκολα λησιμονεῖ κανένας τὰ μούτρα των... ἄμα τὰ ἰδῇ, ἔστω καὶ μίαν φορὰν. — Μήπως τυχὸν με ἀπαντήσατε εἰς τὸν Ἄγιον Φερνάνδον; ἠρώτησεν ὁ Ἰσπανός. — Πιθανόν... πρὸ πόσου καιροῦ ἦσον ἐκεῖ; — Πρὸ... τριῶν ἐβδομάδων. — Ἄ, μπᾶ! μπᾶ!.. ἔγω τοῦλάχιστον δὺς χροῖνια νὰ πάγω εἰς τὸν Ἄγιον Φερνάνδον. — Τότε κάμνετε λάθος... δέν με εἶδατε ποτέ... γιατί πρώτη μου φορὰ ταξιδεύω ἐστὸν Ἄνω Ὀρενόκον! ἀπεκρίθη

Κίπου σὲ ξέρω ἐσένα... μήπως σὲ εἶδα πούθενά; . . .

αρκετά απότομώς και τραχέως ο Ζορρές. — Επιθυμῶ νὰ σε πιστεύσω, ὑπέλαβεν ὁ Μπαρέ, καὶ ὁμως....

Ἐδῶ ἔληξεν ἡ συνομιλία, καὶ ἂν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν τὴν ἤκουσε, δὲν ἔδωκεν ὁμως καμμίαν προσοχὴν οὔτε ἔδειξε τὴν παραμικρὰν ἀνησυχίαν. Διὰ τὰ ἄρα ὁ Ζορρές θὰ ἔκρυπτε τὸ ὅτι ἤλθε ποτὲ εἰς τὴν Καρίδα, ἂν τοῦτο συνέθη πραγματικῶς; Βεβαίωτατα ὁ Ἰνδὸς ἔκαμε λάθος.

Ἄλλως τε ὁ Βαλδέξ κανένα παράπονον δὲν εἶχε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, τοῦ ρωμαλέου καὶ ἐπιδείξιου, ὁ ὁποῖος οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἤρνεϊτο, ἔσον κοπιώδης καὶ ἂν ἦτο. Τὸ μόνον ποῦ ἤμπορούσε νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς, — ὄχι βέβαια διὰ τὸν μεμφθῆ, — ἦτο ὅτι ἔζη χωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὀμιλῶν ὀλίγον καὶ ἀκούων μᾶλλον ὅ,τι ἐλέγετο, τὸσον μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν ὅσον καὶ μεταξὺ τῶν ναυτῶν.

Ἐν τοῦτοις, κατόπι τῶν ἀνταλλαγθεῖσων λέξεων μεταξὺ Ἰνδοῦ καὶ Ζορρές, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν ἐσυλλογίσθη νὰ ἐρωτήσῃ τὸν τελευταῖόν τοῦτον, διὰ ποῖον λόγον μετέβαινε εἰς Σάντα-Ζουάναν.

Ὁ Παῦλος, ζωηρῶς ἐνδιαφερόμενος διὰ πᾶν ὅ,τι ἀπέβλεπε τὸν ἱεραποστολικὸν Σταθμὸν, ἐστάθη νὰκούσῃ μὲ κάποιαν ἀνυπομονήσιν τί θάπεραινέτο ὁ Ἰσπανός.

Καὶ ἀπλοῦστατα, χωρὶς νὰ δεῖξῃ τὴν παραμικρὰν ἀμνησίαν, οὕτως εἶπεν:

— Ὅταν ἤμουν μικρὸς ἐφοροῦσα ῥάσα... ἤμουν καλογεροπαῖδι εἰς τὸ Μοναστήρι τῆς Μερσεδής, εἰς τὸ Κάδιξ. Ἐπειτα μοῦ ἤλθεν ἐπιθυμία νὰ ταξιδεύσω... Γιὰ κάμποσα χρόνια ὑπηρετήσα ὡς ναύτης εἰς τὰ βασιλικὰ καράβια... Αὐτὴ ἡ ὑπηρεσία ὁμως μ' ἐκούραζε πολὺ... Ἐμὴθηκα πάλι τὴν παλῆά μου κλίσιν, καὶ ἐσυλλογίσθηκα νὰ ἔμβω σὲ κανένα Μοναστήρι ἱεραποστόλων. Ἦμουν ἔτι καρακάση, ἔς ἐμπορικὸ πλοῖο, πρὸ ἕξι μηνῶν, ὅταν ἄκουσα νὰ ὀμιλοῦν γιὰ τὸ Μοναστήρι τῆς Σάντα-Ζουάνας, ποῦ τὸ ἔδρυσεν ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια ὁ Πάτερ-Ἐσπεράντης... Τότε ἀπεφάσισα νὰ ὑπάγω ἐκεῖ, βέβαιος ὅτι ὁ πάτερ Ἐσπεράντης, σὸν πατριώτης μου, θὰ με δεχθῆ.

«Ἐφυγα λοιπὸν ἀπὸ τὴν Καρακάσην, καὶ μισθονόμος ὡς ναύτης ποτὲ ἔστ' ἐνα πλοίαριο ποτὲ ἔστ' ἄλλο, κατῴρωστα ἔτσι νὰ φθάσω εἰς τὸν Ἅγιον Φερνάνδον.

Ἐκεῖ ἐπερίμενα εὐκαιρίαν διὰ νὰ προχωρήσω ψηλότερα... Οἱ πόροι μου, δηλαδὴ ὅ,τι εἶχα οἰκονομήσῃ ἀπὸ τὸ ταξιδί, ἄρχισαν νὰ τελειώνουν... ὅταν ἔφθασαν ἔστ' χωρὶν τὰ πλοιαρία σας. Τότε ἄκουσα νὰ λέγουν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ συνταγματάρχου Κερμῶρ, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρῃ τὸν πατέρα του, ἐτοιμάζετο νὰναχωρήσῃ γιὰ τὴν Σάντα-Ζουάναν. Ὅταν ἔμαθα, ὅτι ὁ καπετάνιος Βαλδέξ ἐγύρευε ναῦτες, τὸν ἐπαρακάλεσα νὰ με πάρῃ, καὶ

ἔτσι βρισκομὶ τώρα ἔτι Γαλλινέτα... Γι' αὐτὸ μὲ ἀκούσατε νὰ λέγω ἔτιν Ἰνδὸ ὅτι δὲν εἶμπορεῖ νὰ με εἶδε ποτὲ ἔτιν Καρίδα, ἀφ' οὗ ἀπόψε ἔφθασα ἐδῶ γιὰ πρώτη μου φορὰ.»

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ ὁ Παῦλος ἐξεπλάγησαν διὰ τὴν εὐκολίαν, μὲ ἧς ἐξεφράζετο ὁ Ἰσπανός. Δὲν ἔπρεπε ὁμως νὰ ἐκπλαγοῦν, ἀφ' οὗ ὁ Ζορρές ἔλαβεν εἰς τὴν νεότητά του κάποια ἀγωγὴν, ὡς δόκιμος μοναχός. Τότε τῷ ἐπρότειναν νὰ μισθώσουν ἀντ' αὐτοῦ ἕνα Ἰνδὸν διὰ τὴν Γαλλινέταν, καὶ νὰ τον κρατήσουν ὡς ἐπιβάτην ἐφ' ἐνός τῶν πλοιαρίων.

Ὁ Ζορρές ἠγαρίστησε τοὺς δύο Γάλλους, ἀλλ' ἀπεποιήθη. Συνειθίσας ἤδη εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ναυτοῦ, ἀφ' οὗ τὸ ἐξήσκησε μέχρι Καρίδας, θὰ τὸ ἐξηκολούθει καὶ μέχρι τῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ.

— Καὶ ἂν δὲν ἤμπορέσω νὰ ἔμβω εἰς τὴν Μονήν, προσέθεσε, τότε κύριοι, θάσας παρακαλέσω νὰ με γυρίσετε ὀπίσω εἰς τὸν Ἅγιον Φερνάνδον μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, καὶ ἔπειτα εἰς τὴν Εὐρώπην, ἔταν θὰ γυρίσετε καὶ σὺς.

Ὁ Ἰσπανός ὠμίλει μὲ φωνὴν ἤρεμον ἀλλὰ κάπως τραχέαν, μολοντί προσεπάθει νὰ τὴν ἀπαλύνη. Ἄλλὰ καὶ ἡ φωνὴ ἑταίριαξεν μὲ τὴν τραχέαν του φωνήν, καὶ ἂν δὲν ἤμπορέσω νὰ ἔμβω εἰς τὸν Μελαγχολικὸν τοῦ πρόσωπον, μὲ τὴν μεγάλην μελανότριχα κεφαλὴν, μὲ τὸ στόμα, τὰ λεπτὰ χεῖλη τοῦ ὁποῖου ἀνυψοῦντο ἐπὶ δόδονταν λευκοτάτων.

Ἦπρχε καὶ ἐν ἰδιαιτέρον σύμπτωμα, τὸ ὁποῖον κανεὶς ἕως τώρα δὲν εἶχε παρατηρήσῃ, καὶ τὸ ὁποῖον μόνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἤρχισεν νὰ παρατηρῆ ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν. ἦτο δὲ τοῦτο τὸ παράδοξον βλέμμα, τὸ ὁποῖον ὁ Ζορρές ἔρριπτεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπὶ τοῦ παιδίου. Μήπως εἶχεν ἀνακαλύψῃ τὸ μυστικὸν τῆς Παυλίνας Κερμῶρ, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπόπτειον οὔτε ὁ Βαλδέξ οὔτε ὁ Πάσαλ οὔτε κανεὶς ἐκ τῶν ναυτῶν τῶν δύο πλοιαρίων;

Τοῦτο κατέστησε τὸν Ἰάκωβον Ἑλλῶν κάπως ἀνήσυχον. Ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιτηρῆ τὸν Ἰσπανόν, μολοντί οὔτε ὁ Παῦλος οὔτε ὁ λοχίας Μαρσιάλης συνέλαβον τὴν παραμικρὰν ὑπόνοιαν. Ἄν αἱ ὑπόνοιαι τοῦ Ἰακώβου Ἑλλῶν μετεβάλλοντο εἰς βεβαιότητα, θὰ ἦτο πάντοτε εἰς καιρὸν νὰ ἐνεργήσῃ ριζικῶς, καὶ νὰπαλλαχθῆ τοῦ Ζορρές, ἀπεκτιβίζων αὐτὸν εἰς κανὲν χωρίον, — εἰς τὴν Ἐσμεράλδαν παραδείγματος χάριν, ὅταν θὰ ἔφθανον ἐκεῖ τὰ πλοιαρία. Οὔτε θὰ εἶχον μάλιστα ἀνάγκην νὰ τῷ δώσουν λόγον περὶ τοῦτου. Ὁ Βαλδέξ θὰ τῷ ἐπλήθυνε τὸν λογαριασμόν του, καὶ θὰ τον ἀφίεναν πλεόν ναυπάγῃ εἰς τὴν Σάντα Ζουάναν ὅπως ἡ θέλει.

Περὶ τοῦ ἱεραποστολικοῦ τοῦτου Σταθμοῦ, ὁ Παῦλος ἐσκέφθη νὰ ἐξετάσῃ τὸν

Ζορρές, μήπως ἤξευρε τίποτε περισσότερον, καὶ τον ἠρώτησεν ἂν ἐγνώριζε τὸν Πάτερ-Ἐσπεράντην, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποῖου ἤλπιζε νὰ προσληφθῆ.

— Μάλιστα, κύριε Κερμῶρ, ἀπήντησεν ὁ Ζορρές, κατόπι μικροῦ διαταγμοῦ.

— Τὸν εἶδες;

— Μάλιστα... ἔτιν Καρακάση.

— Πότε;

— Ἐτὸ 1879... ἐγὼ τότε ὑπηρετοῦσα σὲ πλοῖον ἐμπορικόν...

— Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ὁ Πάτερ Ἐσπεράντης ἐπῆγεν εἰς τὴν Καρακάσην;

— Μάλιστα... ἡ πρώτη φορὰ... Ἀπὸ ἐκεῖ ἔφυγε, κ' ἐπῆγε νὰ κάμῃ τὴ Σάντα-Ζουάνα.

— Καὶ τί ἀνθρώπος εἶνε, προσέθεσεν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν, ἡ μᾶλλον τί ἀνθρώπος ἦτο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην;

— Ἀνθρώπος καμμιά πενηνταριά χρονῶν, ὑψηλός, εὐρωστος, δυνατός, μὲ γένεια ψαρρά, ποῦ τώρα πρέπει νὰ εἶνε ἄσπρα... Δραστήριος, ἀποφασιστικός, γενναῖος, ἔπως ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἱεραπόστολοι ποῦ ἀψηφοῦν κάθε κίνδυνον, ποῦ ἐκθέτουν καὶ τὴ ζωὴ των ἀκόμα, γιὰ νὰ πολιτίσουν τοὺς Ἰνδοὺς.

— Εὐγενὲς ἔργον, εἶπεν ὁ Παῦλος.

— Μὰ γίνεται εὐγενέστερον; ἀπήντησεν ὁ Ἰσπανός.

Καὶ μὲ τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν ἐτελείωσεν ἡ συνομιλία. Ἦτο ὦρα νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ κτήμα τοῦ Μπαρέ. Ὁ Λοχίας Μαρσιάλης καὶ ὁ Παῦλος, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ ὁ γερμανὸς Πατέρ, ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν ὄχθην. Ἐκεῖθεν, διασχίσαντες τοὺς ἀγρούς τοῦ ἀραβοσίτου καὶ τῆς μανιόκας, διηθύνθησαν πρὸς τὴν οἰκίαν ὅπου διέμεγεν ὁ Ἰνδὸς μετὰ τῆς συζύγου του. Ἡ οἰκία αὕτη ἦτο ἐκτισμένη μὲ περισσότεραν ἐπιμέλειαν ἀφ' ὅτι εἶνε συνήθως τὰ ἀχυρὸσπιτα τῶν Ἰνδῶν εἰς τὴν χώραν αὕτην. Περιεῖχε διάφορα ἐπιπλα, αἰώρας, μαγειρικά σκεῦη, γεωργικὰ ἐργαλεῖα, μίαν τράπεζαν, πολλὰ πανέρινα χρησιμεύοντα ἀντὶ ἐρμαρίων, καὶ πέντε ἕξ σκαμνία.

Τοὺς ξένους ὑπεδέχθη ὁ Μπαρέ, διότι ἡ σύζυγός του δὲν ἐννοοῦσε τὰ Ἰσπανικά, τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος ὠμίλουσεν εὐχερῶς. Ἦτο Ἰνδὴ ἡ ὁποία εἶχεν ἀπομείνη ἡμιαγρία, καὶ βεβαίως πολὺ κατωτέρα τοῦ συζύγου τῆς.

Οὗτος, πολὺ υπερήφανος διὰ τὴν κατοικίαν του, ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῶν ἐργασίων καὶ τοῦ μελλοντός του, ἐξεδήλωσαν τὴν λύπην διότι οἱ ξένοι δὲν ἤμπορούσαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ κτήμα καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν. Ἄλλὰ τοῦτο θ' ἀνεβάλλετο δι' ἀργότερα, διότι κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των τὰ πλοιαρία ὁ ἐστάθμευον ἐδῶ περισσότερον.

Παξιμάδια ἀπὸ μανιόκας, ἀνανάδες πρώτης ποιότητος, ῥακή, τὴν ὁποίαν ὁ Μπαρέσ παρεσκευάζεν ὁ ἴδιος ἀπὸ τὰ

ζαχαροκάλαμά του, σιγαρέττα ἀπὸ τὸν καπνὸν ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ὠριμάζει ἄνευ καλλιεργείας, — ἀπλᾶ φύλλα διπλωμένα εἰς λεπτὸν φλοῖον ταβαρίου, ἀντὶ σιγαροῦάρτου, — ἰδοὺ τί προσεφέρθησαν εἰς τοὺς ταξειδιώτας μετὰ πολλῆς χαρᾶς, καὶ ἔγιναν ἀποδεκτὰ εὐγνωμότως.

Μόνον ὁ Παῦλος ἀπεποιήθη τὰ σιγαρέττα, παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ μόλις συγκατετέθη νὰ βρεθῆ τὰ χεῖλη του μὲ ὀλίγας σταγόνας ῥακῆς. Καὶ ἔλαμε φρόνιμα, διότι τὸ ποτὸν αὐτὸ ἔκαεν ὡς φωτιά... Ἄν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν, καὶ ὁ λοχίας Μαρσιάλης ἔμειναν ἀπαθεῖς, ὁ Γερμανὸς Πατέρ, ὁμως δὲν ἤμπόρεσε νὰ συγκατεθῆ μωρασμαῖν, τὸν ὁποῖον καὶ πῆθηκαί θὰ ἐξήλευον, — καὶ ὁ ὁποῖος ἐπρόξενε ἀληθῆ ἀγαλλίασιν εἰς τὸν Ἰνδόν.

Περὶ τὴν δεκάτην ὥραν, οἱ ἐπισκέπται ἀπεσύρθησαν, καὶ ὁ Μπαρέ, ἀκόλουθῶς ὑπὸ τινων ἐργατῶν, τοὺς συνώδευσε μέχρι τῶν πλοιαρίων, οἱ ναῦται τῶν ὁποίων ἐκοιμῶντο βαθύτατα.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ χωρισθοῦν, ὁ Ἰνδὸς δὲν ἤμπόρεσε νὰ κρατηθῆ, καὶ εἶπεν ὑπαινισσόμενος τὸν Ζορρές:

— Καὶ ὁμως εἶμαι βίβλιος ὅτι εἶδα αὐτὸν τὸν Ἰσπανὸν ἐδῶ, εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ κτήματος...

— Μὰ διὰ τί θὰ τὸ ἐκρυπτε;... ἠρώτησεν ὁ Παῦλος.

— Ἀπλῆ ὁμοιότης. καλέ μου Ἰνδὲ, ἠρέσθη ν' ἀπαντήσῃ ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΔΙΗΜΕΡΟΣ ΔΙΑΜΟΝΗ ΕΙΣ ΔΑΝΑΚΟΝ

Ἦδη, πρὸ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ ὥρων, διεγράφετο ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ὀρίζοντος ἡ κορυφὴ ἐνὸς βουνοῦ, τὸ ὁποῖον οἱ δύο κυβερνήται Βαλδέξ καὶ Πάσαλ ἔλεγον ὅτι εἶνε ἡ Γιαπακάνα. Προσέθετο μάλιστα, ὅτι τὸ βουνὸν αὐτὸ εἶνε στοιχειωμένον, καὶ ὅτι τὰ πνεύματα, κάθε χρόνον, τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, ἀνάπτουν ἐπὶ τῆς κορυφῆς του μεγάλην πυρὰν, ἡ λάμψις τῆς ὁποίας ἐκτείνεται εἰς ὅλην τὴν χώραν, ἀνυψουμένη ἕως εἰς τὸν οὐρανόν...

Τὴν ἑσπέραν τῆς 11 Ὀκτωβρίου τὰ πλοιαρία θὰ ἔφθανον εἰς τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸ βουνὸν αὐτὸ φαίνεται ὑπὸ τὰς ἀληθείς του διαστάσεις, — μήκος τεσσαράχλιόμιστρα, πλάτος ἕν καὶ ἡμισυ χιλιόμετρον, καὶ ὕψος χίλια διακόσια μέτρα περίπου.

Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μετὰ τὸν ἀπόπλου ἐκ Καρίδας, ἡ Μορίσκη καὶ ἡ Γαλλινέτα βοηθούμεναι ὑπὸ σταθεροῦ ἀνέμου, διήνυσαν πολλὰ μίλλια, ταχέως καὶ ἀνεμπόδιστως. Ἐπέρασαν τὴν νῆσον Λούναν, ἀνέπλευσαν τὸν ποταμὸν μεταξὺ ὄχθων, κεκαλυμμέναν πυκνῶς ἀπὸ φοινικοειδῆ, καὶ ἡ μόνη δυσκολία ποῦ ἐπαρουσιάσθη ἦτο ἐν μικρὸν στεγόν, ὀνομα-

ζόμενον « Πέραμα τοῦ Διαβόλου. » Ἐτυχεῖς τὸ ἐπέρασαν καὶ αὐτὸ, χωρὶς ναφανῆ ὁ διάβολος.

Ἡ Γιαπακάνα κατέχει τὴν πεδιάδα, τὴν ἐκτεταμένην ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ὀρενόκου. Ὡς λέγει καὶ ὁ Σαρφανζῶν, τὸ βουνὸν τοῦτο παρουσιάζεται ὑπὸ μορφῆν γιγαντιαίου σαρκοφάγου. (Ἐπεται συνέχεια.)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΥ ΠΤΥΣΗΣ!

Ἀγαπητοί μου,

Ἰατροὶ πταῖουν!... σὰς ὀρκίζομαι ὅτι δὲν πταῖω ἐγώ, ἂν θὰ σας ἐμιλήσω σήμερον διὰ πράγματα...

κάπως δυσάρεστα, — δι' ἀποχρέμεις, διὰ πτύελα, διὰ πτυσίματα καὶ διὰ... μανδήλια τῆς μύτης. Καὶ εἰδικῶς, ἂν θελετε νὰ μᾶθετε, πταῖουν οἱ Ἀγγλοὶ ἱατροὶ, οἱ ὁποῖοι συνήλθον ἐσχότως εἰς Ἰγρειολογικὸν Συνέδριον ἐν Λονδίῳ, καὶ ἔφεραν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὅλα αὐτὰ τὰ ἀηδῆ πράγματα, κ' ἐκήρυξαν σταυροφορίαν κατὰ τῶν πτυόντων, καὶ ἀπέδειξαν ὅτι αὐτοὶ φονεύουν τὸν κόσμον, καὶ ἔκαμαν ἀκόμη καὶ τὴν Ἀστυνομίαν — τὴν ἐκεῖ, — νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς...

Ἄλλὰ διὰ νὰ μ' ἐννοήσετε καλλίτερα, ἰδοὺ τὴ συμβαίνει.

Καθὼς γνωρίζετε, αἱ περισσότεραι καὶ φοβερώτεραι τῶν ἀσθενειῶν μεταδίδονται διὰ μικροβίων. Τὰ περισσότερα πάλιν καὶ τὰ φοβερώτερα τῶν μικροβίων ἐμπεριέχονται εἰς τὰ πτύελα τῶν ἀσθενῶν. Θὰ ἔτυχε ἴσως νὰκούσετε, ὅτι οἱ ἱατροὶ διὰ νὰποφανθοῦν ἂν ἕνας ἀσθενὴς εἶνε πταῖων, διὰ νὰ παρατηροῦν διὰ τοῦ μικροσκοπίου, διὰ νὰ ἴδουν ἂν ὑπάρχῃ τὸ μικροβίον τῆς φθίσεως. Ἄς ὑποθέσωμεν τώρα ὅτι ἕνας ἀσθενὴς πτύει εἰς τὸν δρόμον. Τί συμβαίνει; Τὰ πτύελα ξηραίνονται, ἀνακατεῖνται μὲ τὴν σκόνην, σηκνόνονται ἀπὸ τὸν ἀέρα, καὶ οἱ ὑγιεῖς ἀναπνεύουν... μικροβία. Οὕτω εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κολλήσῃ μίαν ἀσθενίαν, χωρὶς νὰ πλησιάσῃ κανένα ἀσθενῆ, χωρὶς νὰ πηλῆ ἀπὸ τὸ ποτῆρί του, χωρὶς νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ἀπλοῦστατα ἀπὸ τὸν δρόμον! Ἦνε δὲ ἀποδεδειγμένον πλέον, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μεταδίδονται εἰς τὰς πόλεις αἱ ἀσθένειαι, καὶ αὐξάνει καταπληκτικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν, καὶ

κινδυνεύει ἡ δημοσία υγεία, καὶ καθίσταται προβληματικὴ ἡ ὑπαρξὶς τῆς ἀνθρωπότητος...

Αὐτὰ ἐκήρυξε τὸ Ἱατρικὸν Συνέδριον τοῦ Λονδίνου καὶ... τὸ πτύσιμον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπηγορεύθη. Ἡ ἀπαγορεύσις ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἐπῆγεν ἀμέσως εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καὶ τώρα εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι Ἀμερικανοὶ καὶ Ἀγγλοὶ εἰς τὰς δέκα ἐντολάς τῆς Γραφῆς προσέθεσαν καὶ ἐνδεκάτην: Οὐ πτύσης! Εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰ τράμ, εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν σιδηροδρόμων, εἰς τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ καπνοστήματα, παντοῦ ἐτοιχολλήθησαν ἐπιγραφαί, ὑπενθυμίζουσαι τὴν ἀπαγορεύσιν: «Μὴ πτύετε! Ὁ πτύων δολοφονεῖ τὸν πλησίον του.» Αἱ δὲ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ τῶν δύο κόσμων γέμουσαν ἀπὸ ἀρθρα μὲ ὑγιεῖνὰς παραγγελίας καὶ συμβουλίας, ἐν ᾗ ἡ Ἀστυνομία καταγγίνεται νὰ συλλαμβάνῃ, ἐκτός τῶν κακούργων καὶ τῶν λωποδυτῶν, καὶ τοὺς πτύοντας εἰς τὸν δρόμον.

Ἴσως θὰ ἐρωτήσετε: Καὶ ποῦ λοιπὸν πρέπει νὰ πτῆ κανεὶς; Οἱ ἱατροὶ θὰ σας ἀπαντήσουν: Πρῶτον δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πτύετε. Εἶνε καὶ τοῦτο μίαν κακὴ συνήθεια, ἡ ὁποία μὲ ὀλίγη προσπάθειαν ἐξαλειφεται. Ἄλλ' ἂν δὲν εἰμπορήτε νὰ κάμετε διαφορετικά, ἂν εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ πτύετε, τότε δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχεσθε εἰς τὸ παράθυρον καὶ νὰ πτύετε εἰς τὸν δρόμον. Νὰ πτύετε εἰς τεμάχιον χάρτου καὶ νὰ τὸ ρίψετε εἰς τὴν φωτιάν. Καὶ ἂν τοῦτο δὲν σας εἶνε εὐκόλον, νὰ πτύετε ἀπλοῦστατα... εἰς τὸ μανδηλί σας. Ἄλλὰ ποτὲ εἰς τὸν δρόμον, ποτὲ εἰς τὸ πάτωμα, ποτὲ ἐπάνω εἰς τὰ ἐνδύματα τοῦ διαβάτου — ὅπως γίνεται καμμίαν φορὰν ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διότι, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἡ κακὴ συνήθεια τοῦ πτῆναι εἶνε πολὺ διαδεδομένη εἰς τὸν τόπον μας. Ὅλοι πτύουν ἀνεξετάστως καὶ ἀνεμπόδιστως. Δέν τὸ ἔχει διὰ τίποτε ὁ ἄλλος, ἐκεῖ ποῦ πηγαίνετε, νὰ σας πτύσῃ τὸ πανταλόνι ἢ τὸ ἐπανωφόρι. Δέν τὸ κάμνει ἀπὸ κακίαν βέβαια. Τὸ κάμνει ἀπὸ ἀπροσεξίαν. Καὶ ὁμως ἡ ἀπροσεξία αὕτη εἰμπορεῖ νὰ εἶνε καὶ θανατηφόρος! Φοβερόν!

Θὰ μου εἴπητε: Καλὰ οἱ ἄρρωστοὶ μὰ οὔτε οἱ ὑγιεῖς λοιπὸν δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πτύουν;

Οὕτε αὐτοί. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τοῦλάχιστον, ἡ Ἀστυνομία δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἰξεύρῃ ποῦ εἶνε οἱ ὑγιεῖς καὶ ποῦ οἱ ἀσθενεῖς, καὶ δι' οὗτὸ τὸ ἀπαγορεύει ἐπίσης εἰς ὅλους. Ἐπειτα, πῶς θὰ συνειθισθῇ κανεὶς νὰ μὴ πτῆ εἰς τὸν δρόμον; Πρέπει τάχα νὰσθενῆσῃ, διὰ νὰ τὸ μάθῃ; Δέν εἶνε δυνατόν, καὶ χωρὶς νὰ εἶνε ἀσθενῆς, νὰ εἶνε εὐπρεπῆς καὶ κόσμιος;

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ἀστυνομία δὲν ἀπαγορεύει τὸ πτύσιμον. Ὑποθέτω ὅτι θὰ ἔσκαζεν ἀπὸ τὰ γέλια ὁ ἀστυνόμος

ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ὑπεδείκνυον ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ συλλαμβάνη τοὺς πύουνας. Ἄ ἐδῶ δὲν εἴμεθα ἀκόμη τόσον πολιτισμένοι! Ὑπάρχουν ἄλλα, πολὺ βαρύτερα ἀπὸ τὸ πύσιμον, τὰ ὅποια μόνον κατ' ὄνομα ἀπαγορεύει ἡ Ἀστυνομία. Ἄλλοῦ, ἂν ἀνοίξετε αἴφνης τὸ παράθυρόν σας καὶ πετάξετε εἰς τὸν δρόμον ἔστω καὶ ἓνα φάκελον σχισμένον, ἀμέσως θάναθ' ἔπάνω ὁ ἀστυφύλαξ καὶ θὰ σας βάλῃ νὰ πληρώσετε πρόστιμον. Ἐδῶ εἴμπορεῖτε νὰ πετάξετε ἔξω τὸ καλάθι τῶν σκουπιδιῶν εἰς τὸν δρόμον, χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ κανεὶς. Βλέπετε ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς δημοσίας καθαριότητος, εἴμεθα πολὺ ὀπίσω. Ἀλλὰ

μήπως ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Ἀστυνομίας μόνον κάμνει τοὺς ἀνθρώπους καλοὺς; Τοὺς κάμνει ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἰδίας τῶν συνειδήσεως. Καὶ ὅπως ὑπάρχουν καὶ ἐδῶ ἄνθρωποι καλοὶ, οἱ ὅποιοι δὲν λερῶνουν τὰ πεζοδρόμια, καὶ δὲν καταστρέφουν τὰ δένδρα, καὶ δὲν φωνάζουν εἰς τὸν δρόμον, καὶ δὲν σκοτώνουν τὰ χελιδόνια, — οὕτως ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι θεωροῦν ἀπρεπὲς τὸ νὰ πτύσουν ἀλλοῦ, παρὰ εἰς τὸ μανδύλι τῶν. Καὶ αὐτοὺς ἀξίζει νὰ τοὺς μιμηθῇ κανεὶς, τώρα μάλιστα τοῦ ἀπεδείχθη ἔτι τὸ πτυσιμον ἔχει πολλάκις τόσον κακὰς συνέπειας.

Σὰς ἀσπάλομαι, ΦΑΙΔΩΝ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ο ΚΥΡΙΟΣ Καλοθερμμένος, ἔχει συνέντευξιν μετ' ἑνὸς φίλου του κ. Ἀθώρητον εἰς τὸν Κήπον τοῦ Κλαυθμῶνος. Πηγαίνει τὴν ὄρισμένη ὥραν, ἀλλὰ δὲν τον εὕρισκε. Περιμένει, τίποτε. — Περιέρχον πρῶγμα! λέγει. Καὶ ἔμεις ὁ φίλος μου κ. Ἀθώρητος εἶνε πάντοτε ἀκριβέστατος εἰς τὰς συνεντεύξεις του! — Κούκου! ἀκούγεται ἔξωθεν. — Μπα! ἡ φωνὴ τοῦ κ. Ἀθώρητου. Κάπου ἐκρύβθη... γιὰ νὰ μοὺ κάμῃ ἔκπληξι... Μά που νὰ εἶνε... πού;...

Ἀθλωσις. Αἱ Μαγικαὶ Εἰκόνες ὑπάγονται εἰς τὸν Διαγωνισμόν τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)

— Ἄ! ἀνέκραξεν ὁ ἐκκλησιάρχης τρέχων νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Δὸν Ὀνοράτον Μὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι εἶδες καλά;

— Βεβαίωτατος, ἀδελφε Τιμέθεε. Εἴμπορεῖς νὰ ἀναγγείλῃς ἀσφαλῶς ὅτι μὰς ἔρχονται ξένοι ἐπίσημοι.

Τῶνόντι, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ δοκίμου δὲν ἠπατήθησαν. Ὁ ἀλυσιδωτὸς θώραξ καὶ τὸ λοφίον, τὰ ὅποια διέκρινεν ἀπὸ τόσων μακρὰν, ἐφέροντο ὅψ' ἐνὸς τῶν ἀνδρειότερων Ἰπποτῶν τῆς Γαλλίας, τοῦ κυρίου Γασπάρου Δ' Ἀνδοῶν. Εὐθυτενῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδιου, συνεχράτει ὅπως δὴποτε τὸ βῆμα τοῦ ἵππου του, φοβούμενος μὴ ἀπομακρυνθῇ πολὺ ἀπὸ τὸν συνταξιδιώτην του, παχὺν ἄνθρωπον τυλιγμένον μ' ἐπαμφόρον ἀκαδημαϊκόν, καὶ βαρύνοντα διὰ τοῦ τεραστίου του ὄγκου τὸν δυστυχῆ του ἡμίονον.

Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων ἦτο καταφανής: Ὁ ἓνας εὐρωστος καὶ εὐκίνητος, παρὰ τὴν ὄμιμον ἤδη ἡλικίαν του καὶ τὰς οὐλὰς τοῦ ἰσχυροῦ του προσώπου μετὰ τὸ πολεμικὸν ἐκεῖ-

νο ὕψος· ὁ ἄλλος δυσκίνητος καὶ ἀκαμπτος, αἰωνίως παραπονούμενος διὰ κούρασιν, μεθ' ἔξω τὸ ἀνηρέν του χρῶμα καὶ τὸ ὀλοστρόγγυλον ὡς πανσέληνος πρόσωπόν του, τὸ εἰρηνικώτατον.

— Ἀγαπητέ μου Ὀρδερίκε Γουλιέρμε, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα τῶν βασιάνων σου! εἶπεν ὁ Ἰππότης τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, δεικνύων τοὺς τοίχους τοῦ Μοναστηρίου τῆς Βουλδόννης, τὸ ὅποion ἀνεφάνη ἐπιτέλους μετὰ τριῶν ἑβδομάδων ἐπίμονον ταξίδιον.

— Φεῦ! ἀνέκραξε διὰ θρηνηδούς φωνῆς ὁ κύριος Ὀρδερίκος ὅσο συλλογίζομαι καὶ τὴν ἐπιστροφὴν... πού θὰ καταπιῶμε πάλι ἔξω τὴν σκόνην τῶν δρόμων ἀπὸ ἐδῶ ἕως εἰς τὴν Βλαϊσιάν!

Γέλωντες μὲν μόλις συγγρατούμενοι καὶ φιθυρισμοὶ γλευαστικοὶ διέδραμον τὰς τάξεις τῶν ἱπποκόμων, τῶν ὑπηρετῶν καὶ τῶν δορυφόρων, οἱ ὅποιοι ἀπετέλουν τὴν συνοδείαν καὶ ἠκολούθουν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν Ἰππότην Δ' Ἀνδοῶν καὶ τὸν κύριον Ὀρδερίκον.

Ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν καταδέχθη νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλὴν, διὰ νὰ τοὺς ἐπιπλήξῃ: Περιεφρόνει ἀπὸ καρδίας τὸν τα-

πεινὸν συρφετὸν τῶν ἀκολουθῶν, ὁ κύριος Ὀρδερίκος, ὁ διδάκτωρ καὶ καθηγητῆς τοῦ περιφήμου Πανεπιστημίου τῆς Αὐρηλίας! Ἄλλ' ἂν εἴμεν ἀδιάφορος πρὸς τοὺς σαρκασμοὺς τῶν ταπεινῶν, ἐπειράχθη ἔμως πολὺ ὅταν εἶδεν, ὅτι ἡ γενική ἱλαρότης κατενίκησε καὶ τὴν συνήθη κατῆφειαν τοῦ εὐγενοῦς του συνοδοιπόρου, καὶ ὅτι ἀκούσιος γέλωσ ἐπτόχωσε τὰς οὐλὰς, αἱ ὅποια ἐκάλυπτον τὸ πρόσωπον τοῦ ἱππότη Δ' Ἀνδοῶν.

— Σιωπῆ σεῖς! καὶ νὰ μὴ πλησιάζετε τόσῳ πολὺ! εἶπεν ὁ Ἰππότης, μόλις ἀντελείφθη τὴν δυσἀρεσκίαν τοῦ σοφοῦ ἀνδρός.

— Κύριε Ὀρδερίκε, προσέθεσεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν συνοδοιπόρον του, σὰς παρακαλῶ πολὺ νὰ με συγχωρήσετε, ἐν ὀνόματι τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς προσεφέραμεν ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου...

— Μεγάλῃ εὐγένεια ἐκ μέρους σας, κύριε Ἰππότη, ἀπεκρίθη ὁ Ὀρδερίκος βήγων, καὶ... μεγάλη ἡ εὐγένειά σας... γκούχ! γκούχ!... νὰ ἐμιλήτε περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν μου. Γκούχ! γκούχ!... Ἐξέσω πολὺ καλά, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου... γκούχ! γκούχ!... ὑπῆρξα διὰ σὰς βάρους... γκούχ!... βαρύτερον καὶ ἀπὸ τὰ κιδώτια πού ἔχομεν φορτώσῃ εἰς τὰ μουλάρια τῆς ὀπισθοφυλακῆς, καὶ πού εἶνε γεμάτα ἀπὸ τὰ δῶρα, τὰ ὅποια ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, Λουδοβίκος ὁ δωδέκατος, στέλλει εἰς τὸν γαμβρόν του, τὸν ἄρχοντα Ὑποκόμητα τῆς Ναρθόννης.

— Ὅχι δά! ἀπήντησεν ὁ Ἰππότης βλέπων ὅτι εἶσθε θυμωμένος ἀκόμη πού ἐγέλασα, εἰδεμὴ δὲν θὰ ὀνομάζατε βάρους δι' ἐμὲ τὴν συντροφίαν ἐνὸς τῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν τοῦ βασιλείου, ἡ ὅποια μ' ἔκαμε πραγματικῶς νὰ μὴ αἰσθανθῶ τὸ μακρὸς τοῦ ταξιδίου μου. Σὰς ἐπαναλαμβάνω, κύριε Ὀρδερίκε, ὅτι εὐχαριστήθη καὶ ἀφελήθη συγχρόνως. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι μοὶ ὑπενηθίσατε ὀλόκληρον τὸ παρελθὸν τῆς ἀγαπητῆς μας Γαλλίας, τὸ ὅποion ὅπως δὴποτε ἐγνώριξα, μοὶ διηγήθητε ἐξ ἄλλου τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης, τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ καὶ τοῦ Ἀννίβα ἐκείνου τοῦ Καρχηδονίου, ὁ ὅποιος ὑπερέβη τὰς Ἀλπεῖς πολὺ πρὸ τοῦ Βασιλείου μας Λουδοβίκου τοῦ Δωδεκάτου. Κατόπιν ἔλαγ αὐτῶν, ὀρεῖσθε νὰ ὁμολογήσετε ὅτι ἡ συντροφία σας καθὲ ἄλλο μού ἦτο παρὰ ὀχληρά.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι μοὶ ὑπενηθίσατε ὀλόκληρον τὸ παρελθὸν τῆς ἀγαπητῆς μας Γαλλίας, τὸ ὅποion ὅπως δὴποτε ἐγνώριξα, μοὶ διηγήθητε ἐξ ἄλλου τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης, τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ καὶ τοῦ Ἀννίβα ἐκείνου τοῦ Καρχηδονίου, ὁ ὅποιος ὑπερέβη τὰς Ἀλπεῖς πολὺ πρὸ τοῦ Βασιλείου μας Λουδοβίκου τοῦ Δωδεκάτου. Κατόπιν ἔλαγ αὐτῶν, ὀρεῖσθε νὰ ὁμολογήσετε ὅτι ἡ συντροφία σας καθὲ ἄλλο μού ἦτο παρὰ ὀχληρά.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι μοὶ ὑπενηθίσατε ὀλόκληρον τὸ παρελθὸν τῆς ἀγαπητῆς μας Γαλλίας, τὸ ὅποion ὅπως δὴποτε ἐγνώριξα, μοὶ διηγήθητε ἐξ ἄλλου τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης, τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ καὶ τοῦ Ἀννίβα ἐκείνου τοῦ Καρχηδονίου, ὁ ὅποιος ὑπερέβη τὰς Ἀλπεῖς πολὺ πρὸ τοῦ Βασιλείου μας Λουδοβίκου τοῦ Δωδεκάτου. Κατόπιν ἔλαγ αὐτῶν, ὀρεῖσθε νὰ ὁμολογήσετε ὅτι ἡ συντροφία σας καθὲ ἄλλο μού ἦτο παρὰ ὀχληρά.

— Χαίρετε Πυρρηναῖα ὄρη! Δὲν ἤξευρα ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ μου θὰ εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ σας θαυμάσουν μίαν ἡμέραν, ὅταν ἐμάνθανα τὴν ἐνδοξὴν ἱστορίαν σας!

Καὶ μετὰ τὸ προσιμῶν τοῦτο, τὸ ὅποion ἀπήγγειλεν ἐξάγων τὸν γουνοῦτον σκουφόν τὸν καὶ τείνων αὐτὸν πρὸς τὸν ὀρίζοντα, ὁ σοφὸς Ὀρδερίκος ἤρχισε νὰ διηγῆται πρὸς τὸν ἱππότην ἔξω τὴν ἱστορίαν τῶν Πυρρηναίων, λεπτομερῶς, ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῆς νύμφης Πυρρήνης, μέχρι τῆς τελευταίας Σταυροφορίας. Καὶ ἄφ' οὗ ἐτελείωσε τὴν διάλεξιν, εἶπεν ἐν ἐπιλόγῃ:

— Καὶ ἀπόδειξις ὅτι οὐδὲν εἶμαι, ἐνδοξα ὄρη, εἶνε ὅτι δὲν θὰ σας ἴδω ἐκ τοῦ πλησίον. Οὐτε ἐν βῆμα ἐπιπλέον δὲν θὰ κάμω πρὸς τὰς ἀργίας σας ἐρημίας, ἀφ' οὗ τελειώσω τὴν ἀποστολήν μου. Τὸ ὀρκίζομαι εἰς τὴν...

— Μὴν ὀρκίζεσθε, κύριε Ὀρδερίκε, διέκοψεν ὁ Ἰππότης Δ' Ἀνδοῶν, διότι εἴμπορεῖ νὰ ἀναγκασθῆτε νὰ θετήσετε τὸν ὄρκον σας...

— Ἀπὸ ποῖον; — Ἀπὸ τὰς περιστάσεις. Ὅταν ἐμάθαμεν, εἰς τὴν Ναρθόννην, ὅτι ὁ ὑποκόμης Ἰωάννης ἀνεχώρησε διὰ τὸ Βέρναζον, τὴν θερινὴν του διαμονήν, ἐνθυμησθε πού μας εἶπαν, ὅτι ὑπῆρξεν ἐλπίς νὰ τον συναντήσωμεν εἰς τὴν Μοῆν τῆς Βουλδόννης, ὅπου συνειθίζε νὰ σταθεύῃ, ὀλίγας ἡμέρας. Μὰς εἶπαν ἐπίσης, ὅτι οἱ καλόγηροι θὰ μάς ἐδίδαν κανένα ὀδηγόν, διὰ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ταξίδιον μας πρὸς τὸ Βέρναζον, ἐν ἣ περιπτώσει δὲν θὰ εὕρισκαμεν τὸν ὑποκόμητα Ἰωάννην εἰς τὴν Βουλδόννην. Δι' αὐτὸ δὲν σας ἔφησα νὰ προφέρετε τὸν ὄρκον, ὁ ὅποιος θὰ σας ἠμπόδιζε νὰ προχωρήσετε πέραν τῆς πεδιάδος τῆς Μαξέρης, καὶ θάπεστερε τὸν ὑποκόμητα τοῦ πολυτιμοτέρου δώρου, ἔξ ὅσων τῶν στέλλει ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας δι' ἐμοῦ.

— Εὐχαριστῶ πολὺ, διὰ τὸ φιλοφρόνημα, κύριε Ἰππότη, ἀπεκρίθη ὁ Ὀρδερίκος. Ἀλλὰ καθὼς ἤξεύρετε, ὁ βασιλεὺς μὲ προτείνει ἀπλῶς ὡς παιδαγωγὸν τοῦ ἀνεψιῦ τοῦ κυρίου μου Γάστωνος Δεσοῦ, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ μ' ἐπιβάλλῃ, ὅπως θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα. Ἡ ἀβεβαιότης αὕτη μ' ἔκαμε νὰ μουμουρῶ εἰς ἔξω τὸ ταξίδι. Φαντασθῆτε νὰ φῆναι κανεὶς τὴν ἔδραν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Αὐρηλίας, τὴν κατοικίαν του, τὴν ἀνεσίον του, καὶ νὰ ὑποβάλλεται εἰς τόσους κόπους, διὰ νὰ τον στείλουν ἴσως ὀπίσω... Συμβαίνει δὲ καὶ ἓνα ἄλλο, τὸ ὅποion βέβαια γνωρίζετε. Ἡ βασίλισσα Ἄννα, ἡ χαριτόμορος κυρία μας, ὑποστηρίζει ὅσον εἴμπορεῖ τοὺς εὐπατριῶτας τῆς Βρεττανίας, τοὺς φυσικοὺς τῆς ὑπῆκοῦς, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τοὺς βλέπῃ εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα τοῦ Βασιλείου. Αὐτὸ ἐπεβράδυνεν ἕως τῶρα τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἀγαθῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Θῦμα τῆς ἐθιμοταξίας. — Ὅρισμός τῶν ἀληθινῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. — Τὰ κατορθώματα τοῦ Ἰωδῆνου.

Ὅσον σεβαστὴ καὶ ἂν ἦτο, καὶ εἰς τὴν μακρυνὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν, ἡ λευκὴ σημαία τῆς Γαλλίας μετὰ τὰ τρία κρίνα, ἐν τούτοις ἡ ἐθιμοτυπία τῆς Βουλδόννης ἀπηγόρευεν εἰς τὸν Ἡγούμενον νὰ ὑποδέχεται αὐτοπροσώπως τὸν βασιλικὸν ἀπεσταλμένον, ἐκτὸς ἂν οὗτος ἦτο μέλος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Διὰ τοῦτο μόνον ὁ Ἀθηγοῦμενος, δηλαδὴ ὁ δευτέρως Ἡγούμενος, ὑπεδέχθη τὸν Ἰππότην Δ' Ἀνδοῶν καὶ τὸν σύντροφόν του, καὶ τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὸν ξενοῶνα. Κύριοι, ὑπῆρξαι καὶ δορυφόροι ἔτυχον ἀφθόνων περιποιήσεων, ἕκαστος ἀναλόγως τῆς θέσεώς του καὶ τῶν ὀρεξίων του.

Ἐν ᾧ οἱ ξένοι συνήρχοντο καὶ ἀνεπαύοντο οὕτως ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ τα-

• Τί τρέχει, ἀδελφε Βικτωρίνε; • (Σελ. 250, στήλ. α')

μετὰ τὰ λευκὰ κρίνα πού παρατάσσονται εἰς τὴν αὐλήν, διὰ νὰ ὑποδεχθῶν τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Βασιλείου τῆς Γαλλίας. Τώρα θὰ σας δώσω μίαν συμβουλήν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνης σας, κύριε Ὀρδερίκε: Εὕρισκόμεθα εἰς τὴν χώραν τοῦ ὑποκόμητος. Μὴ εἰπῆτε εἰς κανένα, μὴ καυχῆθητε ποτέ ὅτι ἔρχεσθε ἐδῶ ὡς κριτῆς τοῦ Γάστωνος ἢ οἴουδὴποτε ἄλλου. Μὴ φανερώσετε, ὅτι εἶσθε ἐπιφορτισμένος νὰ ὑποβάλλετε ἀναφορὰν. Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ εἶνε ὑπερηφάνοι, ἀγαποῦν τοὺς ἄρχοντας των, καὶ θὰ ἐθεώρουν ὡς προσβλητικὴν τὴν ἀποστολήν σας. Ὅσον δι' ἐμὲ, σὰς ὑπόσχομαι ὅτι θὰ λησμονήσω ὅτι μοὺ εἶπατε καὶ ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσα νὰ γνωρίζω

ταξιδίου, ὁ δὸν Ὀνοράτος, κλεισμένος εἰς τὸ δωμάτιόν του, δέσμιος τῆς ἐθιμοτυπίας, ἔστενοχωρεῖτο διὰ μέγιστα, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάγῃ νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοὺς εὐγενεῖς ταξιδιώτας καὶ νὰ μάθῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του, καὶ μόνον ἡ ἐπιστροφή τοῦ Ἰωδῆνου τὸν ἔκαμε κάπως νὰ λησμονήσῃ τὴν στενοχωρίαν του.

Φθάσας εἰς τὸ Μοναστήριον ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς συνουσίας, καὶ ἀπὸ ἄλλην διεύθυνσιν ἐννοεῖται, ὁ Ἰωδῆνος ἐφρόντισε πρῶτα νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν ἵππον του εἰς τὸν ἰδιαίτερον σταῦλον τοῦ Ἡγουμένου, καὶ ἐκεῖθεν ἔτρεξεν εὐθὺς εἰς τὸ Ἡγουμένειον, διὰ νὰ εὕρῃ τὸν γηραιὸν τοῦ φίλου. Ἐκεῖ τῷ διηγήθη τόσον ὠραῖα καὶ περιεργὰ πράγματα, καὶ τὸν διεσκέδασε

τόσον πολύ, ώστε όταν εσηκώθη δια να ποκαιρετίσει, ο Ήγούμενος τον εκράτησε.

— Μή φύγης ακόμη, τῷ εἶπε. Ἐχω νά σου κάμω χιλιάς ἐρωτήσεις. Θέλω νά μου διηγηθῆς λεπτομερῶς πῶς ἀπῆντησες τὸν μαυριτανικὸν αὐτὸν ἴππον, τὸν πολῦτιμον, ποῦ ὀνομάζεται Κεραυνός, καὶ νά μου δείξῃς πάλι τὴν περγαμηνὴν τῆς γενεαλογίας του, μολονότι δὲν ἐννοῶ περισσότερο ἀπὸ ἐσὲ τὰ ἀραβικά.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ διάλογος διεκόπη, διότι ἀπροσδοκῆτως εἰσῆλθεν ὁ Ἀνθηγούμενος.

— Τί τρέχει, ἀδελφὲ Βικτωρίνε; ἠρώτησεν ὁ δὸν Ὀνοράτος.

— Δὲν θὰ ἐλάμβανα τὸ θάρρος νά σας ἐνόηλῃσω, Διδασκώτατε πάτερ, ἀπεκρίθη ὁ Ἀνθηγούμενος, ἂν δὲν εἶχα νά σας

διαβιβάσω μίαν αἴτησιν τῶν ξένων σας. — Ἄ, ναι... ἀλήθεια... τοὺς εἶχα ξεχάσει ὀλιγοδύλου. Τί θέλουν ἀπὸ ἐμέ;

(Ἔπεται συνέχεια) ΦΟΚΙΩΝ ΘΑΛΠΕΡΟΣ (Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ S. Bianly)

ΜΙΑ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Ἀπὸ τὰ σημαίνοντα πρόσωπα τῆς Ἑυρώπης, φαίνεται ὅτι ὁ Πάπας ἐνοχλεῖται περισσότερο ἀπὸ τοὺς ζωγράφους. Ὀλόκληροι φάλαγγες παρουσιάζονται καθ' ἐκάστην εἰς τὸ Βατικανόν, διὰ νάντιγράψουν τὰ εὐγενῆ χαρακτηριστικά τοῦ Ἁγίου Πατρός... ὁ ὁποῖος συγκαταναεὶ πάντοτε μὲ πολλὴν καλωσύνην καὶ εὐγένειαν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, παρουσιάσθη τώρα ἐσχάτως καὶ ἓνας ζωγράφος νεαρῶτατος,

σχεδὸν παιδάριον, τὸν ὁποῖον ὁ Πάπας ἐδέχθη, καὶ μὲ ἰώθειον ἀληθῶς ὑπομονὴν ἐκάθησε διὰ νά τον ἀπεικονίσῃ.

Ἡ εἰκὼν ἐτελείωσεν, ἀλλ' ἄτυχεσάτη. Ποτὲ δὲν θὰ ἐφαντάζετο ὁ βλέπων αὐτήν, ὅτι παρίσταν τὸν Λέοντα ΙΓ'... Φαίνεται ὅτι καὶ ὁ ζωγράφος συνθεσάνθη τὴν ἀτελείαν τῆς, καὶ διὰ νά τῆς δώσῃ ἀξίαν, τὴν ὁποῖαν εἰς μάρτην θὰ ἐζήτηι ἀπὸ τὸν χρωστήρᾳ του, παρεκάλεσε τὸν Πάπαν νά γράψῃ κάτωθεν αὐτῆς ὀλίγας λέξεις, κανέν ρητὸν ἀπὸ τὴν Παλαιὰν Γραφήν ἢ ἀπὸ τὸ Ἐὐαγγέλιον.

Ὁ Πάπας τότε ἐπῆρε τὴν γραφίδα καὶ μειδιῶν, ἔγραψε διὰ τρεμοῦσης χειρὸς τὴν φράσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς του, εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Καπερναοῦμ:

«Μὴ φοβεῖσθε! εἶμαι ἐγώ.»

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ» ΕΞΑΝΤΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΤΙΜΩΝΤΑΙ

Ἐκ τῶν τόμων τῆς Α' Περιόδου τῆς Διαπλάσεως (1879-1893) ἐκείνοι ἐκ τῶν ὁποῖων ὑπάρχουν ὀλιγώτερα σχετικῶς ἀντίτυπα, πωλοῦνται εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν τιμῶν, ἤτοι πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος. Ἐκείνοι δὲ ἐκ τῶν ὁποῖων ὑπῆρχον περισσότερα ἀντίτυπα, εἶχον ὑποτιμηθῆ καὶ ἐπωλοῦντο πρὸς 1 φρ. ἕκαστος.

Ἀπὸ σήμερον ὅμως, ὅσοι ἐκ τῶν τόμων τούτων ἤρχισαν ἤδη νά ἐξαντλοῦνται, ἀνατιμῶνται. Οἱ οὕτως ἀνατιμώμενοι τόμοι τῆς Α' Περιόδου, πρὸς τὸ παρὸν εἶνε:

ὁ 9^{ος} καὶ ὁ 24^{ος}

οἱ ὁποῖοι τοῦ λοιποῦ θὰ πωλοῦνται, ὄχι πλέον πρὸς 1 φρ., ἀλλὰ πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

Ἐκ τῶν τόμων τῆς Β' Περιόδου (1894 καὶ ἐντεύθεν) οἱ 22 πρῶτοι εἶχον ὑποτιμηθῆ, καὶ ἀντὶ φρ. 7 ἐτίμωοντο μόνον φρ. 3 ἕκαστος. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν τόμων τούτων

Ὁ Τόμος τοῦ 1899

ἐπειδὴ ἤρχισε νά ἐξαντληθῆ, ἀνατιμᾶται, καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ πωληθῆ εἰς τὴν ἀρχικὴν του τιμῆν, ἤτοι φρ. 7 (καὶ ὄχι πλέον φρ. 3 ὅπως μέχρι τοῦδε.)

Συμφώνως πρὸς τάνωτέρω, ἀπὸ σήμερον, τὸ Τιμολόγιον τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

ΤΗΣ Α' ΠΕΡΙΟΔΟΥ: Πρὸς φρ. 2,50 οἱ ἐξῆς τόμοι: 1ος, 3ος, 8ος, 9ος, 12ος, 13ος, 14ος, καὶ 24ος.— Πρὸς φρ. 1 (ταχυδρομικῶς φρ. 1,10) οἱ ἐξῆς τόμοι: 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος καὶ 23ος.— Πρὸς φρ. 10 ὁ 10ος τόμος. (Ὁ 2ος εἶνε πρὸ πολλοῦ ἐξηνητημένος.)

Σημειώσεις. Οἱ τόμοι τῆς Α' Περιόδου πωλοῦνται καὶ χρυσόδετοι ἀνὰ δύο, ὁ 3ος μὲ τὸν 4ον, ὁ 5ος μὲ τὸν 6ον καὶ καθεστῆς. Εἰς τὴν τιμῆν τῶν δύο τόμων ἐκάστης διάδος, προστίθενται καὶ φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμον.

ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ: Πρὸς φρ. 3 ἕκαστος (χρυσόδετος φρ. 6) τοῦ 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898.— Πρὸς φρ. 7 ἕκαστος (χρυσόδετος φρ. 10) οἱ τόμοι τοῦ 1899 καὶ 1900.

Ἐπειδὴ κατόπι θάνατιμωθῶν καὶ ἄλλοι τόμοι ἐκ τῶν μάλλον ζητούμενων (Α' καὶ Β' Περιόδου) οἱ συνδρομηταὶ μας ἄς ἐπιφελήθωμεν τῆς εὐκαιρίας, διὰ νά ἀποκτήσωμεν ὅσα τὸ δυνατόν περισσότερους τόμους εὐθηνούς. Ἀργότερ, τοὺς προειδοποιούμεν, δὲν θὰ εὐρίσκουν παρὰ τόμους πωλωμένους εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν τιμῶν, ἢ ὑπερτιμημένους.

Πόσον οἱ τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» εἶνε ὠραῖοι καὶ διασκεδαστικοί, εἶνε περιττὸν νά εἰπωμεν. Τὸ γνωρίζουν κάλλιστα ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ μας, οἱ ὁποῖοι ἀγοροῦζον ἐκάστοτε, προπάντων τώρα τὰς διακοπὰς, καὶ διέρχονται μὲ αὐτοὺς ὥρας τερπνοτάτας.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐνας ἄνθρωπος, διακρινόμενος διὰ τὸ μέγεθος τῆς μύτης του, βγάζει τὸ μανδύλι του νά την σκουπίσῃ.

Καὶ ὁ Τοτός: — Δὲς μου, καίμενε, νά σοῦ τὴν σκουπίσω ἐγώ. Εἶμαι πιὸ σιμά.

Ἔστῃλη ὑπὸ τοῦ Κεραμιδέγατον

Εἰς τὰς ἐξετάσεις: Ὁ Διδάσκαλος: — Γραῖα, τὸ ἄρσενικόν; Ὁ Μαθητὴς (μετὰ πολλὴν σκίψιν): — Γραῖος! Ἔστῃλη ὑπὸ τοῦ Παραδεισίου Πενροῦ!

Ὁ μικρὸς Λεωνίδας: — Μαμά, θά μου κάμῃς τὴ χάρη νά μὲ ἀφίσῃ; νά πάρω ἐκεῖνο τὸ νομμάτι τῆς τσοκολάτας... καὶ σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι θὰ εἶμαι πολὺ φρόνιμος.

Ἡ μάμᾶ: — Ἐ, ἀφ' οὗ μού το ὑπόσχεσαι... πῆγαινε νά το πάρῃς.

Ἄλλ' ὁ μικρὸς δὲν κινεῖται. Ἡ μάμᾶ: — Διατί δὲν πηγαίνεις, παιδί μου; Ὁ μικρὸς Λεωνίδας: — Ὁ μαμά, δὲν ἀξίζει τὸν κόπο... τὸ εἶχα φάγῃ πρὸ πολλοῦ!!! Ἔστῃλη ὑπὸ τοῦ Ἰππίτου τῆς Ὀμίχλης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΤΗΝ παρελθούσαν Κυριακὴν, 26 Ἰουλίου, ἢ ἄτοῦ Βασιλικῆ Ἱγνήλδης, ὁ μικρὸς Βασιλικὸς Χριστοφόρος, ἐν Πειρουπάλει ἐβρισκόμενος, μετὰ τῆς σεπτῆς Του Μητρός, ἐώρασε τὰ εὐτυχεῖα τῶν γενέθλια. Ἡ Διάπλασις, τὴν ὁποῖαν τιμᾶ διὰ τῆς ἀγάπης Του ὁ βασιλικὸς Συνδρομητὴς, ἀπευθίνει πρὸς αὐτὸν εὐλαβῶς τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά της καὶ τὰς εὐκρινεστάτας της εὐχάς.

Διδασκοῦσι, δεκτὸν τὸ ψευδώνυμόν σας. Βλέπετε ὅτι δὲν ἐξέλεξα κανέν ἀπὸ τὰ προτιμώμενα, διότι αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶχατε παραπεταμένον, ἦτο τὸ ὠραιότερον καὶ καταλλήλοτερον διὰ δύο, καὶ θάρσθη πολὺ εἰς τοὺς φίλους μας. Νὰ ἴδωμεν τώρα πόσος θὰ εἶνε ὁ Κάστωρ, καὶ πόσος ὁ Πολυδεύκης.

Ἄλλῃ τῆς θαλάσσης [ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν περιγραφὴν τῶν ταξιδίων, μὲ τὰς τῶνας τυπογραφικὰς καὶ ἱστορικὰς πληροφορίες. Σὲ βεβαῶν δὲ πολὺ μὲ εὐχαρίστησε. Ἀλλὰ τί κρίμα νά μὴν πᾶς καὶ εἰς τὸ Παρίσι, νά συναντήσῃ τὸν Ἀνανίαν. Ὁ ἄνθρωπος ἐπρόβλεψε ὅμως, διότι, ἐξέυρει, ἐγύρισεν πρὸ πολλοῦ.

Τὴ χαριτωμένη ἐπιστολή, Μαῖρο Σύννεφο [ΕΕΕ] Διόλου δὲν ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νά ἐφαρμόσω τὴν συνταγὴν σου, καὶ τὴν ἀνέγνωσα χωρὶς διακοπῆν. Πόσα εὐμορφα πράγματα μού διηγείσαι. Περισσότερον μού ἤρσεν ἡ ἱστορία τῆς πτωχῆς ἐκείνης γυναικὸς, ἡ ὁποῖα ἀπὸ δεκαετῶν χρόνων φορεῖ ἄδρικὰ καὶ ἐργάζεται ὡς ἀνὴρ διὰ νά κερδίῃ τὰ πρὸς τὴν. Καὶ ἡ Γεργία Σάνδη, ἡ διάσημος συγγραφεὺς, ἔκαμε καπετὶ τὸ ἴδιον μὲ τὴν διαφρὰν ὅμως ὅτι ἐκεῖνη εἰργάζετο διὰ τῆς γραφίδος, τὰ δὲ ἀδρικὰ φορέματα τὰ ἔβαλε δι' ὄλιγον καιρὸν χάριν οἰκονομίας καὶ ἀνάσεως.

Μὲ διασκέδασε πολὺ, Συμφοριώτακι [Ε] τὸ ἀνέκδοτον τοῦ Ἀστρολόγου. Ἡ ἰδέα τῆς ἐκδόσεως περιοδικῆς διὰ μεγάλους ὄχι μόνον δὲν ἐγκατελείφη, ἀλλὰ καὶ μελετᾶται συντόμως. Πολὺ γρήγορα, ἐλπίζω, θάναγγεῖται τὸ πόρισμα τῶν μελετῶν αὐτῶν, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε... ἡ Ἀγγελία. Ἀλήθεια, σὲ συγχαίρω διὰ τὸ ἀνοικτόν καὶ καθαρὸν γράμμαίν σου πόσον μὲ ἀνακουρίζει! Ἄχ, δὲν εἶνε δυνατόν νά γράφουν ἔτσι ὅλοι οἱ φίλοι μου;...

Βασιλεῦ τῶν Ναυτῶν, ἀνέγνωσα, καὶ τὰ νέα ἔργα καὶ τὰ ἤθη ὠραίατα. Εἶδα ὅτι σκοπεύεις νά ἐκδώσῃς τὸ πρῶτόν σου βιβλίον. Ὅχι ἀκόμη, εἶνε ἐνωρίς. Περιμένε, δὲν χάνεις τίποτε. Ὅλοι ὅσοι ἐσπεύσαν νά ἐκδώσουν τὸ πρῶτον βιβλίον των, τὸ μετενόησαν ἤθεσαν νά ἤρχιζε τὸ στάδιόν των... ἀπὸ τοῦ δευτέρου. Περὶ τοῦ Λασσαβείου Διαγωνισμοῦ εἰς πληροπορῶν ὅτι τὰ ἔργα (δράματα βυζαντινῆς ὑποθέσεως, καὶ κωμωδία: σύγχρονοι) εἶνε δεκτὰ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου καθε χρόνον. Στέλλονται πρὸς τὸν κ. Πρύτανην τοῦ Πανεπιστημίου Ἀνατολίας, συνοδευόμενα ὑπὸ κλειστοῦ φακέλλου φέροντος ἐντὸς τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως; καὶ ἐξωθεν ἐν ρητῶν διακριτικῶν, τὸ ὁποῖον τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου.

Νὰ καὶ ἡ Προσφιλις Πατρίς, ἡ ὁποῖα ἐξέπνευσε εἰς τὰς πέντε τὸ πρῶτ, διὰ νά προσφάσῃ νά μὲ γράψῃ τὸ ὠραῖόν της γραμματάκι, πρὶν φύγῃ διὰ τὴν ἐξοχίαν. Ἐλπίζω ὅτι ἐλαβὲ τὰ «Διηγήματα» τοῦ κ. Ξενοπούλου, διότι ὅλα τὰ ἀντίετα ἐστάθησαν ἐπὶ σουστάσει.— Αὐτὸ τὸ λέγω καὶ πρὸς ὄλους τοὺς φίλους μου, διὰ νά εἶνε ἤσυχοι, καὶ ἂν τυχὸν κανεὶς δὲν ἐλαβὲν ἔως τώρα τὸ ἀντίτυπον του, νά εἶνε βέβαιος ὅτι βραδύνει εἰς τὸ ταχυδρομείον. Μόνον πέντε ἀντίτυπα μένουσιν ἀνεπίδοτα, ἐλλείψει διευθύνσεως, τὰ ἐξῆς: Φέρμπος, Δεσφίλλα, Β. Σταματίου, Λήρσος καὶ Σταθάτος. Παρακαλεῖται οἱ ἀνωτέρω νά τα ζητήσωσιν ἐκ τοῦ Γραφείου μου, ἢ νά σταλείουν τὴν διεύθυνσίν των.

Ἦτο περιττὸν καὶ νά μ' ἐρωτήσῃς, Δὸν Ροτρίγε. Εἰμπορεῖς νά λογιέσαι φίλος μου, ὅπως πρότερον, καὶ νά μου γράψῃς ἐλευθέρως. Δὲν ἔχω τίποτε ἐναντίον σου— μὰ καὶ πῶς ἔχο δυνατόν, ἀφ' οὗ εἶσαι τόσοσιν καλὸς καὶ ἀξιαγάπητος. Ἐν πρώτοις, Ἄδρα τῆς Κερκύρας, νά μὴν ἀλλῆξῃ τὸ ὠραῖόν σου ψευδώνυμον. Εἶδα τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀπονομῆς τῶν Βραβείων εἰς τοὺς μαθητάς καὶ τὰς μαθητριάς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, καὶ ἔχῃρον πάρα πολὺ διότι ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τόμοι ἰδιοὶ καὶ καὶ τῆς Βιβλιοθήκης μου. Σ' εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας, διότι διὰ τῶν καλῶν σου συστάσεων συνετέλεσε εἰς τοῦτο. Τὶ ὠραῖός ὁ λόγος τοῦ κ. Δημάρχου!

Πρὸς ἀνανίον τῆς συνδρομῆς τοῦ ἐν Λαρίσσει πτωχοῦ παιδιοῦ, περὶ τοῦ ὁποῖου ἔγραψα εἰς τὸ 26ον φύλλον, μού ἔστειλεν 7 δραχμὰς ἀγαπητὸς μου φίλος ἐκ Λαρίσσης; μὲ τὴν παράκλησιν νά μὴ γνωσθῇ τὸν ὄνομά του. Ἡ εὐγενὴς του ἐπιθυμία ἐξέτελέσθη.

Ὁ κ. Φαίδων εὐχαριστῶ τοὺς φίλους μας Κωστῆν Βοκοτόπουλον, Ἄδραν τῆς Κερκύρας, Ἀποστόλαν Ἐλιτίδα, Κωμηλιτίδα Κῦθρον, Φιλοπάτριδα Ἰάδα κτλ. κτλ. οἱ ὁποῖοι εἶχον καὶ αὐτοὶ τὴν καλωσύνην νά τῷ ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν ἐρώτησιν περὶ τῶν Ἐξετάσεων.— Ἐπίσης εὐχαριστῶ θερμῶς ὄλους τοὺς ἐγγραφέντας μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Β' Περιὸν τῶν Διηγημάτων του, Σκέφεργην, Ἀδελφοὺς Σισίην, Βασιλικὴν Λουκάκη, Μαργαρίταν Στρατηγοπούλου, ... καὶ πάῶς ἕως ἐδῶ, διότι βέβαια δὲν εἶνε δυνατόν νά τους ἀνεφέρω ὄλους.

Σὰς συνιστῶ νάναγνώσῃτε μὲ μεγάλην προσοχίαν τὴν δημοσιευομένην σήμερον Σπουδαϊοτάτην Εἰδοποίησιν περὶ τῶν τόμων. Βλέπετε ἐκεῖνο πού σας ἔλεγα; Οἱ τόμοι ἐξαντλοῦνται ὀλιγὸν καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἀνοικταίν. Ὅπως νά μὴ ἀναβάλλετε τὴν συμπλήρωσιν τῆς σειράς σας, διότι καὶ ἄλλοι ἀκόμη θανατιμωθῶν, καὶ θὰ χάσετε αὐτὴν τὴν σπανίαν εὐκαιρίαν, νάγοράτετε ὀλιγοχρονὸν τόμον ἀντὶ μᾶς δραχμῆς καὶ τριῶν δραχμῶν!

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρὰς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους καὶ φίλους: Ἄνθος τῆς Ἀρετῆς (Ρ. Κ. αὐτὸ ἐξέλεξα πρὸς τὴν Δέσποιναν Ὀρπὴν θύνασαι νά σταίλῃς ἀπ' εὐθείας δελτάριον, καὶ θὰ σοῦ τὸ ἀνταποδώσῃ δὲν χρειάζεται νά τὴν προειδοποιήσω) Θεταλίδα Καλλιτέχνιδα (Ε. Κ. σοῦ ἐξέλεξα τὸ προτιμώμενον καὶ σοῦ ἔστειλα ὅτι ἐξῆ

τησες) καὶ Δωδοναίαν Πέλειαν (Ι. Γ. μὰ διατὶ προσωπίδος; δὲν το κρατεῖς διὰ πάντα; δὲν μου ἀρίσουν νάλλ' ἄλλων ψευδώνυμα οἱ φίλοι μου.)

Ἀσπασμοί, Πληροφορία: οἱ Διδασκοῦσι εὐχονται ἐπὶ πολλὰ εἰς τὴν Διοικητοπροσφορῶσαν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ, καὶ χαιροῦσιν τὴν Ἄδραν τῆς Κερκύρας καὶ τὴν Περβοδάρν Καρδίαν.— Ἡ Θεταλίδα Καλλιτέχνις ἀσπάζεται τὴν Ἀρνάδα καὶ τὴν Ἀλεξάνδραν Μπαλακώστα, τῆς ὁποίας ζητεῖ τὸ ψευδώνυμον.— Ἡ Κλόη τῆς θαλάσσης ἀσπάζεται τὴν Γαλλικὴν Ναυαρχίδα.— τὸ Ἐρυθρὸν Νέφος εὐχεται εἰς τὴν Μέλλουσαν Καλῆγοραν καλὴν διασκεδᾶσθαι εἰς τὴν Τήνον ἐρωτᾷ δὲ τὸν Νίκωρ Βερβοπούλον διατὶ δὲν τῷ ἀπῆντησεν εἰς τὴν ἐπιστολήν του.— Ἡ Χιονοσκεπὴς Δέφνη ἀσπάζεται τὴν Ἄδραν τῆς Κερκύρας καὶ τὴν πληροφοροεὶ δι πάντοτε θὰ εἶνε χιονοσκεπής.— οἱ Δικηγόροι τῆς Νεολαίας θὰ ἐπισκοποῦν τὸν Πάτρας καὶ ἐπιθυμοῦν νά γνωρίσωσιν τοὺς ἐκεῖ συνδρομητάς; θὰ φθῶσιν τὴν 11ην Αὐγούστου, θὰ φοροῦν λευκὰ καὶ θὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Πλατεῖαν τῶν Ὑψηλῶν Ἄλωνα.— ὁ Προσωπίδης Φέρμπος συγχαίρει τὸν Χιακὸν Ὀρίστον διότι εἶνε ἄριστος ποδηλάτης.— Ἡ Ἐθνομὸς Κόρη ἀσπάζεται τὴν Ἄδραν τῆς θαλάσσης καὶ ἀναμένει ἀπάντησίν της.— Ἡ Προσφιλις Πατρίς ἀσπάζεται τὴν Σημαίαν τῆς Ἀγίας Λαύρας.— Ἡ Χλωρίς τοῦ Ζεφύρου πληροφοροεὶ τὴν Ρωμαϊτικὴν Καρδίαν καὶ τὴν Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου δι τὴν γνωρίσωσιν πολὺ καλὰ καὶ ὅτι ἄμα μᾶθον ποῖα εἶνε, θὰ γελάσωσιν πολὺ, ἢ αὐτὴ συγχαίρει τὴν Χαριτωμένην Κόρην διὰ τὰς λαμπράς της ἐξετάσεις.— οἱ Δικηγόροι τῆς Νεολαίας ἀσπάζονται τοὺς Ἐδελπίδας καὶ τὴν Ποιμενίδα τῆς Δέφνης.— Ἡ Ἄδρα τῆς Κερκύρας ἀσπάζεται τὴν Πικραμένην Καρδοῦλαν καὶ ζητεῖ μετ' αὐτῆς ἀλληλογραφίαν.— ὁ πρῶτον Πατριὸς Βυρκάρης ἀσπάζεται τὸν Συριανὸν Ἰππότην καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν του.— τὸ Κρητικὸν Κόστανον πληροφοροεὶ τὸ Ἄρσο Φαράκι δι: δὲν εἰμπορεῖ νά τῷ εἰπῇ τὸ ὄνομά του; τὸ ἀρχικὸν του ἂν ἴδῃ εἰς τὸ 14ον φύλλιδιον.— τὸ Ἄρθος τῆς Παρθίδου πληροφοροεὶ τὴν Χιακὴν Μαργαρίταν δι: θὰ τῆς ἐξηγήσῃ τὴν ἀργοπορίαν του.— ὄλγαι παρελείθησαν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάναλλάξωσιν: ὁ Κάβο Κόρασις μὲ τὴν Φωσφορί-ζουσαν Θάλασσαν, Διαφωτισθεῖσαν Ἐλιτίδα, Βοσκοπούλαν τῆς Δέφνης, Ζικ-Ζακ καὶ Βασιλικὸν τοῦ Χρυσῶ.— Ἡ Βομβηλίδα μὲ τὸν Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης (τοῦ ὁποῖου ζητεῖ καὶ τὸ ὄνομα).— Ἡ Σανθὴ Βοδπις μὲ τὴν Σανθὰ Ναυτοπούλα, Σανθὴν Γαλατομάταν, Ἀγριο-ολοῦλουδον Ἀνδρόν, Γλυκὴν Ζέφρον καὶ Ἐρμῆν.— Ἡ Κωμηλιτίς Κῦθρον μὲ τὸν Νέον Ναύτην, Ἐθνομὸν Ναύτην, Σανθὰ Ναυτοπούλα, Βασιλεῖα τῶν Ναυτῶν καὶ Ναυτοπούλαν τῆς Σαλαμίνος.— Ἡ Μαριχὴ Εἰκὼν μὲ τὸ Μαργαρέτον Φύλλον, Ποιμενίδα τοῦ Ἠλίου, Ἀρνάκι τοῦ Γαλατεῖν, Ἀργιγόννην καὶ Ἀυθέρην τοῦ Μαρρέως.— Ἡ Σερμὴ Κόρη μὲ τὴν Χαριτωμένην Κόρην, Ἐθνομὸν Κόρην καὶ Κόρην τοῦ Δουναβίου.— ὁ Ἀργοναυτὴς μὲ τὴν Γαρδέλιαν τῆς Μαργησίας, Μελοδικὴν Φωνήν, Πόγκιπα τῆς Μαγγησίας, Ποιμενίδα τοῦ Ἠλίου καὶ Τιδὸν τοῦ Ἠλίου.— ὁ Περονόσπορος Αἰγίου μὲτὴν Βιολέτταν τοῦ Χελμοῦ Κράθρον, Ναβαρζάνην, Ζικ-Ζακ καὶ Ζιζάνιον τοῦ Ἀρακαίου.— ὁ Βρυχομέτης Ἄδων μὲ τὴν Ζωηρὰν Φλόγα.— ὁ Νέος Ναύτης μὲ τὸν Τριανταφυλλένιον Καμπόν, Νέρον, Νεράδιον τῶν Σπετιῶν καὶ Μελαγχοροῖν τῆς Ἀνδρον.— Ἡ Πατριὸς καὶ τὴν Νουσταλοῦσαν Ἐλληνίδα (τῆς ὁποίας ζητεῖ καὶ τὸ ὄνομα).— τὸ Ἐρυθρὸν Νέφος μὲ τὴν Ἀνοιχτάτικὴν Βραδύνην, Μαρί-δαν τοῦ Ἐρίπτον, Ἀγριο-ολοῦλουδον Ἀνδρόν,

Ξαυθήν Γαλαρομάταν και Γαλανήν Έλληνοπούλαν — ο Δαφροστεφής Νάσαρχος με την Συνοικίαν Αθηνών, Δοξαίαν Έλλάδα, Άγθος της Ύπομονης και Σημιαίαν της Άγίας Λαύρας — ή Θεσσαλός Καλλιτέχνης με την Αποπειάσαν Έλπίδα, Έξοριστον Έλληνοίδα και Χαμένην Έντευχίαν — ή Κλόη της Θαλάσσης με την Μέλλοσαν Καλόγησαν — ή Κόκκινη Έξοχή με τον Στέφανον Δάρηνη — το Έρωτην Νέφος με την Έμερλάδαν, Ζωηράν Φλόγα, Παρθένον των Δασών, Άηδόνα της Άνοιξως και Μελαγχροϊνήν της Άνδρον (με τα όνοματά των.) — ο Νεκροκόραξ με τον Ίππότην του Κόρακος, Ύδν της Νυκτός, Παρθενόνα και Χιούνη Σουλιώτην (με τα αρχικά των.) — ή Ύπερηφανή Έλληνίς με την Άνοιξιάτικην Βραδυάν, Άνοιξιάτικο Λουλούδι, Άηδόνα της Άνοιξως και Ροδοστεφανομένην Άνοιξιν — ή Έβθυμος Κόρη με την Διακήνη Μαργαρίταν, Έθρηνη Καρδιαν, Τέμενος των Μουσών, Κυματίτσουσαν Θάλασσαν και Άγροτικόν Ζωήν (άν θέλουν με τα όνοματά των.) — ο Δόν Ροζήτος με το Ρόδιον του Άπριλλου, Κρητικό Ναυτοπούλο και Καναλιάν — το Άγθος Μαίον με το Έρωτην Νέφος — ή Χλόη του Ζεφύρου με την Μελαγχολικήν Σεληνολάτριδα, Έμερλάδαν, Βοσκόν της Έρήμου και Ήλιον της Αύγης (με τα όνοματά των.)

Άπό ένα γλυκό φίλακι στέλλει ή Διάπλασις προς τους φίλους της: *Ναύτην της Ναυαρχίδος* (τώρα που πηγαίνεις εις άλλον τόπον, προσπάθησε να μου κάμης και κανένα ξεσπάθωμα ε ;) *Άδουσιάν Πωλεμιστήν* (έστειλα τα φυλλάδια, πολύ έλυπήθην διά την μακράν ασθένειάν σου, και σου εύχομαι να θεραπευθής γρήγορα) *Λεσβιακόν Άρθος* (έστειλα και το φύλλον που παρέπεσε, καθώς να έλθης !) *Κόκκινην Έξοχήν* (έστειλα εκ νέου, περιέργον τότε πως έχάθη ή δραχμή) *Κωστήν Π. Βοσκοπούλον* (έδωσα την επιστολήν σου προς τον κ. Φαίδωνα, ε-σί να μου γράψης κάποτε, δεν πειράζει αν είσαι μικρός, τόσο το καλύτερον) *Ναυτοπούλαν της Άνδρον* (πολύ μ' εξέπληξαν και πολύ μ' έλύπησαν αυτά που μου γράφεις, . . .) *Προσωπιδόφορον Ίππότην* (επιστολή με φράγκον δεν έληφθη, έφείλεις 10 λεπτά διά ταχυδρ. ενός τετραδίου Μ. Μυστικών, χαίρω πολύ που σου άρέσουν τόσο τα έφετεινά έργα) *Νεκροκόρακα* (και ή ιδική σου επιστολή δεν έλήφθη ή Κική σε υπερευχαριστεί διά τα γραμματόσημα) *Παρθένισιον Πτηνόν* (μου ήρσε ή περιγραφή της « Χερσαία » έκδρομής, καθώς και οι όλλοι έκείνοι στίχοι) *Δ. Τ. Μπότσαρη* (και τα δύο θα δημοσιευθούν πολύ γρήγορα) *Παναγ. Γ. Βαλαάκη* (ή αδελφή σου βέβαια ήθελε να σε πειράξη έτσι για άστέτο, διότι ή Διάπλασις δεν ειρωνεύεται ποτέ τους φίλους της; τους αγαπά και τους εκτιμά) *Άρθος Μαίον* (σου έστάλησαν εις την νέαν διεύθυνσιν και βέβαια θα τα έλαβες αλλά . . . να μή μου γράψης με μολύβ, διότι δυσκολεύομαι να τα διαβάω) *Χλωρίδα του Ζεφύρου* (όχι, κανέν εκ των δύο δεν είναι ελεύθερον) *Μελαγχολικήν Σεληνολάτριδα* (χαίρω που έγινες καλά) *Σεινήν Κόρην* ([Ε] σου έστειλα ο,τι εζήτησες, είμαι πολύ ευχαριστημένη, και δι' όσα μου γράφεις διά το κανονικά, και . . . να σου ζήση το νέον σχολάκι) *Δικηγόρου της Νεολαίας* (όχι, δεν είναι δυνατόν να διαγωνισθής μαζί δι' έν βραδειόν, καθώς χωριστά) *Άγεμοάλην, Παιδικήν Λαράν* (που μ' ένθυμηθη τέλος πάντων ύστερ' από τόσο καιρόν, αλλά πως να την άφίσουν αι τόσαι διασκέδασεις των έξοχών !) *Βασιλείον Π. Βοστάνην* (έστειλα διά ανταλλάξης Μ. Μυστικά χρειάζεται ψευδώνυμον) *Κεραμίδωρατον* όλοι σε ανταλλάτουνται και ο Άναβας) *Σημιαίαν της Άγίας Λαύρας*, *Έρωτην των Κυθρών*, *Κρητικόν Κάσταρον* ([Ε] διά την ώ-

ραϊαν επιστολήν, σε παραπέμπω εις την σημερινήν Σπουδαιοτάτην Είδοποίησιν ή Κική σε εύχαριστῶ διά την εικονίστην) *Μελαγχροϊνήν Ναυτοπούλαν* (έλήθησαν) *Άρθος της Παρθένου* (σου έστειλα το « Σχολείο » του Γύζη, θα στολίσης το δωμάτιόν σου με λαμπράν εικόνα, και σε συχαίρω) *Άγρατον Πέλαγος* κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 28 'Ιουλίου άπάντησω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- Αι λήσεις δεκταί μέχρι της 11 Σεπτεμβρίου.*
Ο χάτης των λήσεων, επί του οποίου δύν να γράψωι τας λήσεις των οι διαγωνισμοί, πωλείται έν τῷ Γραφείῳ μας εις φακίλλους, άν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμῆται φρ. :
- 520. Δεξιόγραφος.**
 Άνη με κτητικόν έν συνδέσει
 Ήρωα έξακουστόν θάποτελέσει
Έστάλη υπό Δ. Βότσαρη
- 521. Στοιχειόγραφος.**
 Είμαι επίθετον που πέρει
 Και ό στόλος και ό στρατός
 Ένα θῆκα έν αφαιρέσει,
 Τότε γίνομαι αριθμός.
Έστάλη υπό του Έλληνικού Αισθήματος
- 522. Αναγραμματισμός.**
 Πόλις είμαι της Έλλάδος παλαιά και δοξασμένη.
 Μίαν τέχνην θα μετέλθω, αναγραμματισμένη.
Έστάλη υπό της Δεξιόμοιου Φουζίας
- 523. Αίνιγμα.**
 Είμεθα τρεις, κ' οι τρεις πεζοί
 Και μία, ίππεύουν δύο.
 Είς, φίλε μου, και μόνος είς,
 Το αίνιγμά μου λύω.
Έστάλη υπό του Έρωτην Νέφους
- 524. Τρίγωνον.**
 1. — Στάς θεός να με ζητήση.
 2. — Είς τας νήσους θα με εύρης.
 3. — Ως θεάν χ' έμένα ξεύρεις.
 4. — Στους συνδέσμου, να έρευνήσης.
 5. — Γράμμα . . . άρκεί διά να με λύσης.
Έστάλη υπό του Άρθου του Ζαπτιού
- 525. Μυθολογικόν Άκανόνιστον**
 + ★ ★ ★ ★ ★
 ★ ★ ★ ★ ★ +
 ★ + ★ ★
 ★ ★ ★ + ★ ★ ★
 + ★ ★ ★
 ★ ★ ★ ★ ★ + ★ ★
- Έστάλη υπό Θρησίας Α. Πανδίου*
- 526—530. Διπλοῦν μαγικόν γράμμα και μαγική συλλαβή.**
 Άνταλλάσων δύο γράμματα έκάστης των κάτωθι λέξεων διά δύο άλλων, πάντοτε των αυτών, σχημάτισον άλλας τόσας λέξεις. Κατόπιν, ανταλλάσων δύο γράμματα έκάστης των νέων λέξεων διά δύο άλλων, πάντοτε των αυτών, σχημάτισον άλλας τόσας. Και τέλος, ανταλλάσων τρία γράμματα έκάστης των νέων λέξεων διά μίαν συλλαβήν, πάντοτε της αυτής, σχημάτισον άλλας τόσας λέξεις :
- Αύλή, μέλον, πολτός, πότερος, όμιλλῶ.*
Έστάλη υπό του Σωφρο Πιτακού
- 531. Άκροστιχίς.**
 Τα αρχικά των ζητουμένων λέξεων άποτελούν πτηνόν :
- 1, Φιλόσοφος γερμανός, 2, Άρχαίος μουσικός, 3, Θεός, 4, Άρχαίος γωγράφος, 5, Άπαραίτητον διά ξιφομαχίαν.
- Έστάλη υπό της Σεμετεμίνης Σινωπίδος*
- 532. Φωνεντόληπον.**
 ργ - δν - νδ - ργ - δ - τ - ιδ
Έστάλη υπό της Φουσοκοθαλασσίας
- 533. Γρίφος.**
 Ω φίλοι ! . . . Πώς ; έμοι ; σύ ! πάν τόντον, ε, λινόν.
Έστάλη υπό Στ. Κ. Σταμάτη

ΑΥΣΕΙΣ

- των Πνευματικῶν Αισθησῶν των φύλλων 23 και 24*
254. Έστιατόριον (Έστία, τῶ, ριον.) — 255. Άμην (ά-μήν) — 536. Κύων-Λυών, — 257. Στέαρ-τέρας.
258. ΣΙ ΒΗΡΙΑ 259. ΜΗΛΟΣ
 Σ Α Α Ν ΑΙ ΜΟΣ
 ΒΑΔΙΣΜΑ ΔΑΝΙΑ
 Η Ι Τ Θ Δ Ω Ρ Ι Σ
 Ρ Α Σ Τ Ω Ν Η Σ Ο Υ Σ Α
 Ι Μ Ν Μ
 Α Ν Α Θ Η Μ Ε Α
240. ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΣ (Δοβός, Έλη, όλος, γάλα, όλας, βαβαί, σιτηλός.) — 241-245. 1. Διότι δεν της το δίδουν. 2. Με το άλλο ήμισυ. 3. Δεν έχει ή Σερβία Ύπουργείον των Ναυτικών. — 244. ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΤΡΑΙ (ΆρΠΑ, ΘίΔος, ΉΓα, ΝέΡων, ΆγΑν, Ίρις.) — 245. Μηδενί συμφοράν όνειδίσης.
246. Πύρετον (πῖ, Ριον.) — 247. Κρείων-Κοίον — 248. Άτλας-τάλας. — 249. Πύρρος - Πύρρα. — 250. Ο πάππος του εγεννήθη τῷ 1786, άρα τῷ 1808 ήτο 22 ετών.
251. Η 252. Άπό της λέξεως
 Μ Υ Σ πέπτε, αφαιρώ τρία
 Ε Λ Λ Α Σ γρίμματα (πτε) και
 Ε Μ Π Ο Ρ Ο Σ μένει ή λέξις εν . . .
 Ε Υ Ρ Υ Σ Θ Ε Υ Σ 253. Τῷ ανταλλάτῶν
 διά του Η σχηματίζον
 ται : Έκάτη, Ήθη, Άρης, Βῆλος, Νηρεός.
 — 254. ΤΡΟΙΑ-ΑΙΝΟΣ (ΤΑρός, Ριον, ΟΝος,
 ΊΟν, ΑΣία.) — 255. Κανούργια γνάσι, να σ'
 είχα πρώτα. — 256. Ενδούμαι δι' ένδουμάτων.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΑΡΩΜΗ

[Η λέξις λεπτά 10, διά δι τοῦ συνδουμῆτάς μας λεπτά 5 μόνον. Έκείνος όσος 10 λέξεις, δηλαδή και αι διγλωτταί των 10 πληθύνονται ως 10 λέξεις. Τα προς δημοσίευσιν χειρόγραφα πρέπει να ειναι πολύ ε'ανήγωνα και να φανών εν τῷ Γραφείῳ μέχρι της μεσημέρας της Δευτέρας το βραδύτερον διά το φύλλον του γρημίνου Σαββάτου, άλλως μείνουν διά το μεθεπόμενον]

Εκτός της ανταλλαγῆς των γραμματισμῶν, Επερι ής είχαν γράψη έν τῷ « Διάπλασει » εύρισκομαι εις θέσιν και εικονογραφημένα δελτάρια παντός είδους, αντί γραμματισμῶν, να ανταποδώσω τῷ αἰτούντι — Διεθύναις Mr Georges N. R. Amarando, Assiout (Haute Egypte.) (Α — 46)

Άγγέλλονται :

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
 (Φαίδωρος)

Διηγήματα
 ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τόμος κομψότατος εκ 12 τυπογραφικῶν φύλλων, με εικονογραφημένον τρίχρωμον έξώφυλλον.

ΤΙΜΑΤΑΙ φρ. 5

Διά τους έγγραφόμενους και προπληρώνονται μέχρι τέλους Αύγουστου 1901 το βραδύτερον.

Σημείωσις. Οι έγγραφόμενοι διά την Δευτέραν Σειράν, αν δεν ήσαν συνδρομηταί της προόλιγου έκδοθείσης Πρώτης, δύνανται, αν θέλουν, να ποκτήσουν και ταύτην συναποστέλλοντες έτερα φρ. 3.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
 Συνιστώμενον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας ως το κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμών ύπηρεσίαν και υπό του Οικουμηνικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
 Έσωτερικού δραχ. 7. — Έξωτερικού φρ. χρ. 8
 Δι' συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός και είνε προπληρωτέαι δι' έν έτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Εν Έλλάδι: λεπ. 15. — Εν τῷ Έξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ έν ΑΘΗΝΑΙΣ
 Όδός Πατησίων, αριθ. 11 Β, παρά τῷ Καυτεῖα

Έτος 23^{ον}. — Αριθ. 32
 Έν Αθήναις, την 11 Αύγουστου 1901

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΥΠΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια.)
 ΔΙΗΜΕΡΟΣ ΔΙΑΜΟΝΗ ΕΙΣ ΔΑΝΑΚΟΝ
 Άπέναντι του βουνού, εκείθεν της νήσου Μαβίλλας, ή άριστερά όχθη κατείχου υπό των κτημάτων του βενεζουελανού έπαρχου ό όποιος ήτο μιγάς και ώνομάζετο Μανουήλ Άσσομφιών. Έξή εκεί μετά της συζύγου του, μιγάδος επίσης, και πολυαριθμῶν τέκνων, — τέλος πάντων πολύ ένδιαφέρουσα οικογένεια.

Όταν τα πλοίαρια εστάθησαν άπέναντι του Δανάκου, ήτο ήδη νύξ. Ο πλοῦς είχε καθυστερήσει, εξ αίτίας βλάβης, την έσοίαν έπαθεν ή Γαλλινέττα. Μεθ' όλην του την δεξιότητα, ό Βαλδέξ δεν ήμπόρεσε να προλάβῃ την σύγκρουσιν του πλοιαρίου, — καταληφθέντος υπό ισχυρού ρεύματος, — κατά τινος βράχου. Έκ τούτου ήνοιχθη όπή, διά της οποίας εισήρχετο το ύδωρ, αλλά μικρά εύτυχώς και άσήμαντος, άφ' ου ήμπόρεσαν να την φράξουν με όλίγας δράκας ξηροχόρτων. Άλλά διά την εξακολούθησιν του ταξειδίου, ή Γαλλινέττα έπρεπε να επισκευασθῃ στερεώς, και τούτο ήτο εύκολον να γίνῃ εις Δάνακον.

Διεγράφητο επί του ανατολικού όρίζοντος, ή κορυφή ενός βουνού... (Σελ. 247, α')

ως το αναφέρει εις την εκθεσίαν του ό Σαφφανζών. Γρόντι, χάρις εις την δραστηριότητα και την εύφειαν του Μανουήλ Άσσομφιών, το Ίζρουμα ηξήθη έντός όλίγων ετών, και ή εύημερία του ήτο πλέον εξησφαλισμένη.
 Την πρωίαν, ό Μανουήλ έμαθε τα κατά την άφιξιν των πλοιαρίων, και άμέσως συνοδευόμενος υπό τινων έργατών, έτρεξε να υποδεχθῃ τους ταξειδιώτας. Ούτοι έσπευσαν να ποτιόβασθουν, και εκεί ό Παῦλος ένόμισε πρέπον να παρουσιάση

— Σας εύχαριστοῦμεν, κύριε Μανουήλ, άπεκρίθη ό Ίάκωβος Έλλώκ. Άλλ' ή επισκευή ενός των πλοιαρίων μας, θα μας άναγκάση ίσως να μείνωμεν εδώ σαρανταοκτώ ώρας. . .
 — Και όκτώ ήμέρας, αν θέλετε, κύριε . . . Το Δάνακον είνε πάντοτε άνοικτόν διά τους συμπόλιτας του Γάλλου Τρυσών, εις τον όποιον οι καλλιεργηταί του Άνω Όρενόκου όφείλουν εύγνωμόσύνην.
 — Το ήξερουμεν, ότι θα μας δευθήτε λαμπρά, κύριε Μανουήλ... έβεβαίωσεν ό Παῦλος.
 — Και από που το ήξευρες, μικρέ μου φίλε;
 — Άπό την φιλοξενίαν που προσφέρατε, πρό πάντε ετών, εις ένα συμπόλιτην μου, ό όποιος έφθασεν έως εις τας πηγάς του Όρενόκου. . .
 — Τον κύριον Σαφφανζών !. άνέκραξεν ό επήρχος. Ναι, πολύ τολμηρός ταξειδιώτης, καθώς και ό σύντροφός του, ό κ. Μουσου. Τον ένθυμούμαι με πολλήν συμπάθειαν. . .
 — Κ' εκείνος άλλω τό-